Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Pilonul II de pensie - între vis şi realitate
pag. 12

De ce trebuie să moară soldaţi români în Afganistan?
pag. 4

Naţionalismul la români - o necesitate existenţială
pag. 5

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 354** - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **25 septembrie - 8 octombrie 2017** ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil"

pag. 3

Cine are interes să denigreze religia ortodoxă prin preotul Pomohaci?

pag. 10

Eveniment important la Runcu de Dâmboviţa prin construirea unui monument la împlinirea a 100 de ani de la Bătălia de la Mărăşeşti

EDITORIAL

Armata cu două feţe

„Reverberaţii după demisia de onoare a ministrului armatei, Ţuţuianu"

Armata are „neapărat nevoie" de sânge proaspăt verde şi un mare patriot!

Să mă bată Dumnezeu dacă vorbesc cu păcat dar nu poate nimeni să mă facă să gândesc altfel de cum am scris, mai sus, în titlu. Prea multe sunt dovezile de până acum şi parcă se îmbulzesc „la gura sobei" pentru a-mi întări această convingere că nu trebuie să gândesc astfel. Armata, după cum se vede din afara ei şi, poate, după cum se simte în interiorul său, are cel puţin două componente care nu sunt deloc complementare ci, mai degrabă, adverse. Este, pe de o parte, armata combatantă, aceea care nu prea se vede în interiorul ţării (şi, după părerea mea este bine că este aşa. Atâta timp cât Armata stă în cazărmi şi în poligoanele de pregătire este dovada că în ţară este linişte şi că la frontierele ei viaţa este în siguranţă). Armata combatantă, (chiar aşa „profesionistă" cum ni se spune că este ea acum, după evenimentele din decembrie 1989), răspunzând obligaţiilor asumate de statul român prin acordurile de parteneriat strategic, se evidenţiază în planuri operative desfăşurate sub egida ONU şi în numele aliaţilor din structurile NATO, fiind parteneri egali cu camarazi din armatele unor ţări cu putere economică mult, chiar foarte mult superioară României de azi. Şi, aflaţi în acele teatre de operaţii, activii combatanţi ai Armatei Române acţionează de la egal la egal cu militarii altor ţări, parteneri ai coaliţiilor de apărarea păcii. Pe de altă parte, este fracţiunea necombatantă a armatei, cei care au misia

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 18 44 10 12 13 31

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

de a asigura logistica şi administrarea materială şi financiară a acesteia. Ei bine, tocmai de la această parte a sa, Armata combatantă şi imaginea de ansamblu a armatei au cel mai mult de suferit. În ce mă priveşte am spus-o de mai multe ori, divulgându-mi gândurile, că „generalii“ aţişti (cazarmari, finanţişti, mercuriali) sunt veriga slabă şi distonantă a Armatei Române şi care, de obicei dacă nu în totalitate, se află în cu totul alte solde decât acelea ale oştirii şi ale neamului. Am început să spun asta încă de la primele divergenţe ce priveau echipa de fotbal a armatei, fanion al fotbalului românesc. Încă de la începutul anilor 1990 a trebuit să ne încadrăm în rigorile FIFA şi UEFA şi să nu mai folosim în campionatul intern şi în competiţiile europene şi internaţionale echipe departamentale, ceea ce însema, echipe susţinute material şi financiar de stat. Marile noastre cluburi Steaua, Dinamo, Rapid şi toate celelalte din competiţiile republicane au fost, astfel, nevoite să-şi asigure finanţare privată, prin transformarea lor în societăţi comerciale. Ei bine, dacă la toate celelalte cluburi acest proces s-a desfăşurat cu calm şi liniar, la cel mai galonat (intern şi extern) club de fotbal din România lucrurile au stat cu totul altfel. O clică de generali (chiar aşa, cum se acordă acest foarte înalt grad în armata României? În accepţiunea mea, generalul este persoana care, în cariera sa militară a dobândit prin studiu şi prin câmpul de instrucţie sau de luptă acele cunoştinţe care-l fac capabil să răspundă oricărei misiuni de luptă şi de organizare strategică, atât în timp de pace, cât şi de război. Cum poate fi egal în grad un general care conduce treburile unui stat major general cu generalul care conduce un club sportiv sau un departament economic, să zicem? Această anomalie, această aberaţie cred că numai în armata română se putea petrece, unde fiecare meltean se vrea sergent, fietecine ce a căpătat o spoială de cultură (educaţie şcolară, nu şi în niciun caz erudiţie) se consideră apt şi se vrea general.

Ministrul Apărării trebuie să fie un „fost general în rezervă destoinic“. Ca la americani

Chit că pentru el gradul şi uniforma nu sunt şi simboluri care să-l oblige la o brumă de patriotism (cuvânt pentru el de neînţeles), înseamnă şi o încărcătură de naţionalism. Pentru gândurile lor de afaceri şi de aroganţă scot neamul românesc din galeria marilor nume din panoplia de mari cluburi europene şi lasă o bază sportivă făcută cu eforturile întregii armate române, spre satisfacţia unui mare număr de fani, de izbelişte, loc în care se putea continua o pepinieră de talente şi de viitori performeri. Pot continua în argumentaţia mea pe temă, despre mizeria şi ororile de comportament când vine vorba de pensiile cadrelor combatante. Aici, spre comparaţie, aduc în discuţie o similitudine din viaţa civilă. Ajuns într-o anumită funcţie de decizie, a trebuit să lupt, fie cu vorbă bună şi cu exemple de la fiecare pas, fie cu sancţiuni „mobilizatoare“ să scot din concepţia departamentului economic al Institutului unde lucram că indicatorii de producţie, pe baza cărora se realizau inclusiv salariile, sunt realizaţi de compartimentele de cercetare şi de producţie, ei, cei din departamentul economic nefăcând decât să le calculeze prin metodele financiar contabile. Ei bine, acolo am reuşit. Nu ştiu dacă în armată a încercat cineva să facă acelaşi lucru cu departamentul economic şi n-a reuşit sau încă nu i-a trecut nimănui prin minte să facă asta şi de aceea mă încumet eu acum să le-o spun de la obraz. Aceşti aţişti şi precupeţi nu sunt capabili să ţină o armă în mână, sunt primii care se scapă pe ei la o situaţie de atac, dar dispun cu superioară ignoranţă şi măiastră aroganţă de soarta celor care, fie că au fost, fie că sunt adevăraţii purtători ai capacităţilor de apărare. Ne-am săturat, în ce ne priveşte, de aceste mereu răsturnări de valori şi de repere. Aceşti avortoni cu aere de demiurgi sunt, fără niciun dubiu, în slujba altor şi altor interese decât ale poporului român, servesc interese politice meschine sau economice dubioase. Au format deja o faună cu iz de clică, o mafie ocultă ce nu se lasă tulburată de legi şi de regulamente. Şi mă rezum explicând aceste afirmaţii la ultima lor (ultima în sensul de cea mai recentă, având convingerea că nu se vor opri în aureolismul lor de stăpâni pe frâie) dovadă de forţă ocultă.

Adrian Ţuţuianu era ministru la apărare de care avea nevoie România

Le venise un ministru care dorea să facă ordine în hăţişul absurd de organizare şi logistică al armatei, „poc“ au tras corifeii laşi şi cu cât mai laşi cu atât mai trufaşi, un tun de proporţii. Simţindu-se vulnerabili, au apelat la metodele lor murdare, cu atât mai mult cu cât simţeau că au în faţă un om hotărât, dar şi educat şi cu maniere. Şi, au acţionat cu armele cu care este obişnuit să acţioneze orice om slab, aparţinător al conjuraţiei mediocrităţii şi al prostiei. Au ieşit pe „sticlă“ şi pe „unde hertziene“ şi au dat un comunicat şi neadevărat şi destabilizator. În aceste condiţii, ministrul Adrian Ţuţuianu, în loc să dea imediat cu ei de pământ, şi-a asumat cu eleganţă vinovăţia (vezi Doamne, o eroare de comunicare) şi a demisionat. Greşeala ministrului Ţuţuianu este alta, şi este foarte mare. Demisia sa încurajează şi nu îngrijorează clica mârşavă din structurile Armatei. Nu demisia sa era necesară, ci o acţiune de curăţenie generală în lumea aceasta mafiotă din structurile economice ale Ministerului Apărării şi înlocuirea lor cu oameni fără grade militare, dar cu dragoste de ţară şi de elementele dedicate apărării ei. Sunt zvonuri, despre care nu am de ce să mă îndoiesc total, că la demisia ministrului un rol important l-ar fi jucat structurile partidului din rândurile căruia face parte. Prea se dovedea un om hotărât, serios şi cu determinarea de a face treabă. Ei bine, când la conducerea partidului se află un om cu capacităţi inferioare, aceste elemente pe care lumea le simte la valoarea pe care o au, devine periculos, virtual om de shimb. (Se deduce asta şi din legea aceea obiectivă care spune că specia care dă naştere unui urmaş cu caracteristici superioare, dispare). Pentru sănătatea armatei noi nu vedem decât o singură cale: o singură armată. Şi aceasta să fie armata de combatanţi, celelalte treburi fiind făcute de oameni fără grad sub o strictă coordonare combatantă. Şi o nouă cale de revigorare prin renunţarea la acest hibrid de societate comercială în care trecerea ei la „profesionism“ a transformat-o. Armata nu poate fi a poporului şi devotată valorilor naţionale fiind compusă din oameni pentru care pe primul plan sunt salariile şi veniturile. Singura politică pe care trebuie să o facă armata şi militarul este patriotismul naţionalist. Aşa ne-au lăsat să înţelegem marii noştri voievozi!

VICTOR VERNESCU

Cine are interes să denigreze religia ortodoxă prin preotul Pomohaci?

Isteria postului România TV privind apărarea preotului caterisit de Biserica Ortodoxă Română Pomohaci, este de neînțeles. Este posibil ca această isterie să fie plătită de unele culte care au apărut ca ciupercile după ploaie, după 1990. Mai mult decât atât, trebuie precizat faptul că ce a ținut România ca țară şi românii ca popor în viață până în prezent, l-a constituit „religia ortodoxă“ prin preoții săi care au fost de la Decebal încoace în fruntea armatelor în lupta împotriva invadatorilor străini. De aceea, putem spune fără să grşim indiferent de importanța constituțională a celor trei puteri în stat care îşi apără interesele uneori destul de dubioase, că biserica şi armata sunt două instituții fundamentale ale tuturor statelor de pe glob. Singura care face discordanță este America, unde la bază se află „un conglomerat a tuturor națiunilor de pe glob precum „Cetatea Babilonului“. Aceasta este America. Ea este „mamă bună“ atât pentru tot răul din lume că despre bine nu se poate vorbi în ceea ce priveşte „moralitatea acestui stat puternic care şi-a propus un fapt deosebit de grav - dominația întregii lumi“, promovând dictonul, „America... America... peste tot“. Parcă am mai auzit noi despre „Germania... Germania... peste tot“. Am făcut aceasta digresiune în timp şi spațiu, atât cât ne permite hârtia unei pagini, pentru a atrage atenția cititorilor că ce se întâmplă în prezent în România în ultimile luni, în ceea ce priveşte lupta pentru salvarea unui preot care fără nicio discuție are apucături „homosexuale“. Faptul că însăşi soția l-a abandonat, poate constitui un fapt care trebuie să dea de gândit nu numai credincioşilor ortodoxi ci întregului cler începând cu Înalt preafericitul patriarh care nu trebuie să fie „milostiv“ cu cei care „încalcă unele canoane bisericeşti“, care au stat la baza apariției religiilor ortodoxe şi catolice după marea schizmă dintre ele.

Pomohaci - ori preot... ori artist...

În prezent sunt puține date despre pregătirea teologică a lui Pomohaci. Sigur este faptul că domnia sa, în cariera de preot, s-a pregătit şi din punct de vedere al vocii care trebuia pusă în slujba bisericii, nu în slujba scenei care este ştiut, nu este suficient de morală. O bună parte din artiştii care urcă pe scenă, cu precădere generația ultimilor 20 de ani, generează multiple cazuri de „anarhie sexuală“, de „decadență morală“, toate fiind susținute de ideea „aşa suntem noi artiştii“. Numai că, actuala generație de artişti au grave carențe de moralitate. Amintim în acest sens că în prezent majoritatea dintre ei au o durată de căsnicie de maxim 10-15 ani. Sigur se va spune că şi clasa politică face la fel. Amintim în acest sens că o bună parte din politicieni, încălcând principiile morale, după ce s-a văzut într-o funcție, în primul rând nu-i mai place soția, pentru că şi-a luat-o la o vârstă foarte apropiată. Trebuie să amintim cazul unor politicieni din vârful statului şi chiar a preşedintelui celui mai mare partid, Liviu Dragnea, care, dând dovadă de imoralitate sau de un inetres, şi-a părăsit soția în favoarea unei tinere, pentru că aşa i-a „solicitat instinctul sexual“ şi nu mintea de care trebuie să dea dovadă preşedintele celui mai mare partid de stânga din Europa, reprezentat de PSD. Ca om politic, chiar dacă îți place sau nu, când ai intrat în „hora politică“, trebuie să-ți păstrezi ritmul moral în primul rând. Ceea ce la majoritatea conducătorilor nu prea se mai păstrează. De aceea, putem spune fără să greşim că preotul Pomohaci se înscrie pe linia imoralității şi a decadenței generate de îmbogățirea vremelnică şi fără just temei a unora care îşi vând talentul, dar cel mai important, îşi vând conştiința. Preotul Pomohaci a fost de la început doar un „comerciant“ care a ştiut să facă bani în primul an de preoție. Şi ca orice „făcător de bani“, aşa cum este în perioada actuală, în loc să-i înmulțească legal, se transformă în „robul banului“ şi implicit intră în tagma „diavolului“, urmând ca în condițiile în care există viață veşnică reprezentată de cele două entități divine „raiul şi iadul“, preotul Pomohaci nu va intra în Rai ci va intra în „Iadul cel puturos“, unde probabil îi este locul. Trebuie înțeles de toți cei care se consideră ortodocşi că îmbrățişând această religie, singura care îmbrățişează şi adoptă „ciclul vieții“ de la naştere până la moarte, având în vedere perceptele biblice „Din Pământ te-ai născut, în Pământ te vei duce“. În ultimii 200-300 de ani acest percept a fost dezvoltat de Lomonosov Lavoisier prin teoria ştiințifică „nimic nu se pierde... totul se transformă“. Adică, prin moarte individul nu se pierde, el doar se transformă în energie care, putem spune că este acceptată chiar de biblie prin zicala „se urcă la Ceruri“. Preotul Pomohaci a greşit grav. A greşit în primul rând că şi-a abandonat vocația preoțească de a transmite „energia cerească“ oamenilor de pe pământ. Că există o energie cerească sigur este adevărat şi este dovedit de marile evenimente meteorologice cauzate de om şi care ar trebui să dea de gândit oamenilor. Trebuie spus cu certitudine că viața pe scenă este incompatibilă cu viața monahală sau bisericească, în interiorul oricărei religii. Viața preoțească are valori şi percepte incompatibile cu arta, artiştii şi scena. Ori Pomohaci asta a făcut. Din biserică a făcut o afacere iar din urcatul pe scenă pentru bani, foarte mulți bani, a făcut o altă afacere pe care o putem considera imorală. Percepțiile bisericii spun că preotul trebuie să se bucure de respect necondiționat din rândul enoriaşilor. De asta credincioşii îngenunchează în fața preotului, „îi pupă mâna“, îi miruieşte, îi împărtăşeşte, etc. Ceea ce este incompatibil cu viața de scenă. De aceea, credem că măsura luată de biserică este nu numai morală, dar se înscrie în modul de existență a religiei ortodoxe. Altfel, aceasta se diluează aşa de mult încât va fi asimilată de celelalte culte pe care nu le putem numi religii, pentru că religiile sunt doar: ortodoxă, catolică, islamică, budistă şi mahomedană. Atât. Celelalte culte sunt doar „afaceri religioase“ care au ca scop manipularea în interese oculte a unor cetățeni care s-au bazat pe incultura lor. Acesta este preotul Pomohaci care trebuie să dispară din peisajul ortodoxiei româneşti.

D. BOȚILĂ

România are nevoie să devină o ţară neutră

De ce trebuie să moară soldaţi români în Afganistan?

În Afganistan sau Irak nu apărăm „Ţara Românească, nevoile şi neamul“

Ne apropiem cu paşi repezi către ziua serbării centenarului de la Marea Unire (Reunire) a românilor într-o singură Patrie, chit că nu întreagă, aşa cum o primisem de la înaintaşi şi pe care vânturile vremurilor şi „barbariile veneticilor „ care au tot ciuntit din ea. Acest dumnezeiesc centenar al neamului prilejuieşte, pe întreg teritoriul de azi al ţării, momente de reculegere în memoria eroilor care n-au precupeţit nimic, nici măcar viaţa pentru apărarea graniţelor fireşti, a datinilor, a credinţei ortodoxe, a bogăţiilor solului şi subsolului şi agoniseala fiecărui cetăţean în parte, indiferent de etnie..

Din toate timpurile domnitorii, conducătorii militari ai oştirii române n-au făcut decât să apere, precum spune magistral poetul, „sărăcia, nevoile şi neamul“, pentru că în sărăcia noastră poporul trăia, acoperindu-şi în cadrul gospodăriei ţărăneşti, cât puteau, încât să trăiască decent împreună cu neamul său. Sărcia aceasta se poate să nu fi fost chiar aşa de respingătoare de îi atrăgea ca un magnet pe lacomii năvălitori ce nu-şi doreau decât avut nemuncit de ei şi teritorii roditoare.

Sunt mulţi nemernici dintre noi şi azi care neagă gloria apărătorilor noştri, îşi râd neghiob de cei ce se declară şi se comportă ca iubitori şi cu afecţiune de tradiţiile noastre, de ocupaţiile noastre milenare. Popor îndepărtat milenar din ciobani şi de agricultori, urmaşi ai getodacilor din neamul trac de care însă se deosebea prin vitejie şi preocupări casnice şi de grup, înaintaşii noştri şi noi înşine n-am atacat niciodată pe nimeni, ne-am văzut de treburile noastre, de copiii noştri, de bătrâni şi de animalele de pe lângă casă care din totdeauna au generat bogăţie. Cu alte cuvinte, ne-am apărat cu preţul vieţii casa, pământul, nevoile şi neamul.

Să vii acum să râzi de cel ce se declară în iubire faţă de şi slujitor al oii, poate primul tovarăş de viaţă, alături de câine al românului (geto-dacului) este nu numai o inconştienţă, este chiar o nebunie mitocănească pornită dintr-o crasă ignoranţă, sau din vinovată trădare a neamului din care se trage şi pe care cu prostie sau din interes meschin îl neagă acum, în era globalismului, frate geamăn cu internaţionalismul proletar. De aceea credem că în perioada actuală toţi cei care ne-am născut pe „meleagurile oii“, pe meleagurile bovinei româneşti, pe meleagurile dealurilor încărcate de struguri şi fructe, în satele în care obiceiurile şi tradiţia nu vor muri niciodată, avem datoria dumnezeiască de apărare a naţionalismului românesc, singurul care va mai păstra Ţara Românească în graniţele sale. România nu are nevoie de globalizare şi globalism, acest lucru favorizează doar marile puteri occidentale din Vestul Europei, şi în primul rând pe marea putere americană care doreşte cu tot dinadinsul „conducerea lumii prin orice mijloace“.

Evenimentul de la Runcu de Dâmboviţa petrecut după 100 de ani nu trebuie să fie doar un semnal

Cu numai o zi înainte sau chiar în aceeaşi zi cu moartea feciorilor noştri pe meleaguri străine, oameni de bine din munţii Leaotei, în fruntea cărora s-a aflat primarul Gheorghe Brebeanu, şi reprezentanţi, încă în viaţă, ai promoţiei de ofiţeri de transmisiuni-Sibiu 1959, dezveleau pe Vârful lui In (care veghează fosta graniţă a Principatelor Române) din cuprinsul comunei dâmboviţene Runcu un falnic monument închinat eroilor căzuţi în primul şi în al doilea război mondial, în amintirea eroilor căzuţi pe câmpurile de luptă pentru întregirea neamului şi transmiterea unui semnal către generaţiile viitoare „noi ne-am jertfit viaţa pentru ţară, iar peste România nu se poate trece de nicio putere a vreunui stat“.

Afirm cu mare siguranţă şi cu mândrie că niciodată noi ca ţară, ca popor şi ca administraţie nu am dorit răul altuia, nu am râvnit la averea altora, am fost permanent iubitori de pace şi de bună-înţelegere cu toţi vecinii, am empatizat cu necazurile obiective ale oricărui popor, mai apropiat sau mai îndepărtat, aducându-ne, pe cât posibil, sprijinul în ajutoare materiale şi chiar în protecţii de oameni, pentru asigurarea condiţiilor de creştere şi/sau educare a copiilor primiţi în vremelnic azil.

Dar, de zece ani, iată că s-au făcut deja zece ani, suntem membrii NATO, iar prin trădarea clasei politice româneşti care au modificat „criminal“ Constituţia în 2003, mulţi din concetăţenii noştri îşi umflă pieptul cu mândrie pentru această „calitate“. Ba chiar mai mult, unii sunt chiar euforici că ne-am delegat sarcina noastră de apărare trupelor americane, „marelui frate“ din NATO reprezentat de America. Nu ştiu cât a beneficiat România de avantajele Americii, care nici cel puţin, precum la poponezi, nu ne mai acordă clauza naţiunii favorizate pentru a beneficia şi noi după urma celor 200 de răniţi şi peste 40 de morţi din teatrele de război. Ba mai mult, sunt unii chiar euforici că ne-am delegat sarcina noastră de apărare trupelor americane, „marelui frate“ din NATO.

Numai că până acum n-am avut ocazia (blagosloviţi fiind de Dumnezeu) să vedem cum ne asigură marele frate apărarea noastră teritorială, dar constatăm că ni se bagă pe gât arme de care nu se ştie dacă avem nevoie şi care să se preteze acţiunilor de apărare, dar, yankeul ştie bine că piaţa este piaţă şi dacă găseşti fraierul, bagă-i pe gât tot de ce nu mai ai nevoie şi care ţine blocaţi nişte bani de care muncitorul american are mare nevoie. Pentru asta, timp de mai bine de două decenii s-a operat sub toate aspectele pentru ca România să nu mai aibă muncitori, să nu mai aibă o clasă muncitoare, înlocuind-o cu o armată de şomeri şi de asiguraţi sociali şi cu o cohortă de slugi necalificate, tocmai bune pentru toate treburile penibile din şi pentru mirificul Apus.

Avantajele noastre ca membru NATO ne sunt comunicate periodic prin veşti despre răniţi şi morţi pe câmpuri de luptă din zări pe unde şi-a înţărcat mutu iapa. Pentru falsul slogan care, cică, domină NATO: „unul pentru toţi, toţi pentru unul“. În ignoranţa mea, nu ştiu ca NATO să aibă vreun membru prin Afganistan, de exemplu, şi nici ca vreun membru euroatlantic să fi fost atacat de Afganistan. În aceste condiţii, unde este rostul sloganului de ne tot mor sau ne sunt mutilaţi feciorii pe acele afgane meleaguri?

Bilanţul este destul de negru şi nu ni se spune la ce le-a folosit familiilor române care-şi îngroapă copiii, sau soţii ori taţii?

România şi Armata Română „încălecaţi...“ şi cu banii luaţi

Orice român trebuie să înţeleagă faptul că actuala politică NATO şi americană reprezintă şi va reprezenta în viitor mari pericole pentru unitatea şi graniţele statului. Acest lucru, prin faptul că cei 250 km de graniţă de Est va constitui pe o adâncime de cca. 400 km, până la Turnu Severin, adâncimea liniei întâi a frontului, din flancul de sud al Alianţei NATO. Acest lucru ar trebui să fie ştiut şi de Parlamentul României, de conducătorii militari prin Statul Major, Academia Militară, de Guvernul României şi de fiecare cetăţean în parte asupra pericolului de distrugere totală a acestui teritoriu, şi probabil mutarea graniţei pe Munţii Carpaţi, idee favorabilă Germaniei şi Austro-Ungariei. Acest lucru este dovedit în prezent de marile manevre din istoria recentă a Imperiului de această dată rus şi nu sovietic, manevre organizate de Rusia şi Belarus la care sunt angrenate mijloace militare de peste 300 de mii de combatanţi şi nu de 100 de mii cum se vehiculează. Forţa militară rusească trebuie să dea de gândit nu doar cele câteva brigăzi de militari bine înarmaţi staţionate în Europa de Vest şi de Est, printre care linia întâi România, Ucraina şi Polonia, ci trebuie să dea de gândit întregului popor român care s-au încăpăţânat şi se încăpăţânează să trăiască pe teritoriul „grădinii Maicii Domnului“ numită România. La aceste confruntări dintre cele două mari puteri ale lumii, pentru supremaţia economică şi militară se folosesc în prezent, în afară de mijloacele convenţionale şi nucleare, recenta descoperire numită „războiul meteorologic“ ai căror protagonişti sunt Rusia şi China. Arma nucleară nu mai constituie un pericol grav datorită „curăţării ei“ de distrugeri materiale. NATO doreşte în prezent cucerirea unor teritorii în care să dispară viaţa, să rămână intacte bogăţiile pe care au interes să le cucerească.

În timp ce noi ne pioşeam în faţa monumentului eroilor noştri runceni, ne plecam cu recunoştinţă faţă de jertfa lor şi ne plecam capetele însoţind sobra slujbă a soborului de preoţi ce înălţa rugi către Dumnezeu, pe teleimprimatoarele agenţiilor de ştiri soseau veşti aberante şi triste precum cele pe care le redăm mai jos:

„Un militar român a murit, duminică dimineaţă, în urma unui atac în Afganistan, iar alţi cinci soldaţi români au fost răniţi“. Şi comunicatul continuă detaliind că atacul în care a murit plutonierului-major Claudiu-Constantin Ştefan Vulpoiu a avut loc în provincia Zabul. „Autorităţile anunţă că a fost vorba despre un atac cu un dispozitiv exploziv improvizat“.

Dar ce căuta plutonierul român (Dumnezeu să-l ierte) acolo în acea necunoscută provincie Zabul? Păi iată ce aflăm din comunicatul MApN: „Militarii români executau o misiune de patrulare in comun cu forţele de securitate afgane, pe autostrada A-1 (Kabul-Kandahar), la aproximativ 10 kilometri sud-vest de Baza operaţională înaintată Mescall“. Aţi înţeles ceva? Mai aflăm că, cei cinci răniţi au fost transportaţi cu un elicopter de evacuare medicală la spitalul din Kandahar.

Şi dacă cele comunicate mai sus pot fi asemănătoare altora de mai ieri sau alaltăieri, vă reproduc un comunicat mai apropiat de zilele noastre, acum când ne comemorăm proprii noştri eroi, eroi care şi-au vărsat sângele şi cărora li s-au albit oasele pe câmpii de bătălie ale scumpului nostru pământ străbun. Ascultaţi-l? „Atacul comis în acest weekend (băgaţi de seamă, nu mai avem sfârşit de săptămână, acum avem weekend...) într-o bază militară din Afganistan, aflată în apropiere de Kandahar şi în urma căruia au murit doi români, a fost revendicat de talibani“. Doi români, plutonierul Dumitrescu Iulian şi sergentul Vizireanu Adrian, au murit în urma incidentului care a avut loc sâmbătă. Un alt treilea soldat român a fost rănit şi a fost transferat la un spital din Germania.

Şi dacă noi, exact în acea sâmbătă, ne comemoram eroii militari care au creat condiţiile reunirii neamului şi pe aceia care au păstrat, atât cât s-a putut, unit pământul patriei, aceşti bieţi ostaşi români, tot eroi, pentru că nu s-au dus ei tâlhăreşte să moară prin nisipurile afgane ci respectând obligaţiile asumate de patria mamă, ai cui eroi sunt? Obligaţiile pentru care ei s-au jertfit au fost luate şi asumate de oameni politici care nu au avut buna credinţă să ne întebe printr-un referendum. Şi dacă noi am fi spus nu, pentru că nu era normal şi nici bine să ne încălcăm bunele practici, aşa ar fi trebuit să fie. Şi dacă „marii fraţi“ din NATO s-ar fi declarat nemulţumiţi, puteam să le răspundem cu un demn „scuzaţi“ şi chiar să ieşim din acest club al morţii.

VICTOR VERNESCU

Polemică necesară

NAŢIONALISMUL LA ROMÂNI - O NECESITATE EXISTENŢIALĂ

Mai mult ca niciodată, în decursul istoriei noastre zbuciumate, de peste două milenii, perioada ultimilor 20 de ani de „cotropire a identităţii româneşti“ de către marile puteri din Vest este necesar ca întreaga populaţie românească, indiferent de etnie, să se concentreze pentru sprijinirea necondiţionată a „identităţii naţionale româneşti“.

În prezent, a fi român a început la actuala generaţie foarte tânără a fi o ruşine, după cum este o ruşine faptul că părinţii şi profesorii nu mai folosesc cuvântul naţional, înlocuindu-l pe acesta, datorită unor interese ale marilor puteri, cu denumirea „european“.

România este în Europa de când s-au retras apele de pe Glob pentru că pământul românesc în jurul Carpaţilor, de la Dunăre, Nistru şi până la Tisa dăinuieşte probabil de sute de milioane de ani, dacă nu chiar de miliarde.

Că este adevărat îi rugăm pe cei care „au uitat cititul“ consultând doar internetul, (cel care manipulează cel mai dur minţile oamenilor de pe întreaga planetă, lucrând în interesul marii puteri mondiale - America, de unde a apărut acest internet) să citească cartea arheologului Ovidiu E. Moţ din anul 2008 unde se precizează faptul că în Argeş, cum de altfel pe întreg teritoriul României, că sunt importante urme arheologice de existenţă umană încă de peste un milion de ani.

De aceea, este de neînţeles de ce în prezent cele 2-3 milioane de români, majoritatea foarte tineri şi tineri, vrăjiţi de viaţa unor popoare din Vestul Europei care au trăit în decursul istoriei doar prin „războaie de cucerire şi jaf“. Acest lucru este dovedit încă de pe timpul cuceririlor greceşti din antichitate, continuând cu cuceririle romane şi terminând cu marile războaie din Vestul Europei pentru cucerirea bogăţiilor celorlalţi vecini. Chiar dacă aceste războaie au avut loc între naţiuni vecine precum: Anglia, Franţa, Germania, Scoţia, Olanda, Finlanda, Norvegia, Danemarca, Luxemburg, iar numele lor ar putea continua.

Oare generaţia actuală poate să uite „Războiul de 30 de ani?“ Oare se poate uita dominaţia Imperiului Otoman de aproape 3-4 sute de ani în Estul Europei¬? Oare se poate uita inchiziţia şi războaiele de cruciaţi care au avut şi părţi pozitive şi părţi negative în istoria Europei? Şi toate acestea au avut la bază „naţiunea“ şi „naţionalismul“.

În prezent aceste popoare, când îşi aud imnul se înclină şi aproape sunt zguduiţi de emoţie şi patriotism naţional. În aceste condiţii este de neînţeles cum de actuala generaţie „manipulată grav de interese meschine“ îi este ruşine să spună că suntem români. România este în prezent o ţară fără graniţe, o ţară fără apărare, nemaiavând armată decât o armată de cruciaţi care luptă pentru interesele americane în lume şi nu pentru interesele naţionale pentru care s-au jertfit în decursul mileniilor străbunii. România nu mai are economie, ci doar o economie impusă de marile puteri care au împărţit la data de 22 decembrie 1989 munca şi inteligenţa de milenii a poporului român. Şcoala nu mai este şcoală românească. Agricultura este dominată de soiurile venite de peste hotare care nu sunt compatibile cu solurile româneşti. Munca la români, încă din şcoală, a devenit o ruşine iar programa analitică are spoliată istoria, geografia, muzica, desenul şi lucrul manual. Şcoala a dispărut în satele îndepărtate unde încă se mai păstrează românismul autentic. Satele sunt spoliate de cultura tradiţională şi înţeleaptă care a dat lumii importante personalităţi ale lumii. Poate că unii concetăţeni vor spune că încearcă să aducă aminte naţiunii române de importante personalităţi ale istoriei îndepărtate şi apropiate, de la: Mircea cel Bătrân, Mihai Viteazul, Ştefan cel Mare, Brâncoveanu, de marii cronicari moldoveni, de marii revoluţionari paşoptişti, de marele colonel Alexandru Ioan Cuza, făptuitorul Unirii celor două principate, de cei doi mari Regi ai României: Carol I şi Ferdinand sau de importanţii oameni politici ai familiei Brătienilor, Kogălniceanu, Titulescu, de marii comandanţi de oşti din Primul Război Mondial: Averescu, Prezan, Grigorescu, de marele Mareşal, unic al României Ion Antonescu şi, de ce nu, nu ultimul pe listă, marele înfăptuitor al modernizării României în perioada 1965-1989, aşa-numitului „cizmar de Scorniceşti“, marele clarvăzător şi patriot până la moarte - Nicolae Ceauşescu.

Aceasta este scurta noastră lecţie de istorie pe care tinerii noştri profesori au uitat-o datorită modernismului care i-a cuprins precum versurile lui Eminescu în poezia prezentată mai jos:

AI NOŞTRI TINERI...

Ai noştri tineri la Paris învaţă
La gât cravata cum se leagă, nodul,
Ş'apoi ni vin de fericesc norodul
Cu chipul lor isteţ de oaie creaţă.

La ei îşi cască ochii săi nerodul
Că-i vede - în birje răsucind mustaţă,
Ducând în dinţi ţigara lungăreaţă...
Ei toată ziua bat de-a lungul Podul.

Vorbesc pe nas, ca s-alti-mbănci se strâmbă:
Stâlpi de bordel, de crâşme, cafenele,
Şi viaţa lor nu şi-o muncesc şi-o plimbă.

Ş'aceste mărfuri fade, uşurele,
Ce au uitat pân' şi a noastră limbă,
Pretind a fi pe cerul ţării: stele.

Aceştia, precum versurile, au uitat ce înseamnă naţional şi naţionalism. Se înclină la tot ceea ce este creat prin războie de cucerire şi suferinţa altor popoare din Asia şi Africa.

Aceşti tineri au uitat de Eminescu, de Creangă sau Coşbuc. Au uitat de satul românesc care lăcrimează. Au uitat de mama şi tata de origine românească pe care îi consideră nişte înapoiaţi, au uitat de religia ortodoxă care ne-a ţinut două mii de ani în acest spaţiu de origine latină înconjuraţi de slavism şi mahomedanism. Dar am rezistat. Am rezistat pentru că am avut în frunte conducători militari şi religioşi care au fost adevăraţi naţionalişti. Aşa cum spuneam, în prezent, aproape că totul se năruie atâta timp cât avem în frunte un preşedinte „impus de Bruxelles“ care nu ştie altceva decât să promoveze interesele economice, militare şi politice ipuse în slujba marilor puteri occidentale. Domnia sa, în nicio împrejurare, nu respectă prevederile constituţionale pre-

(continuare în pagina 6)

(urmare din pagina 5)

văzute în art. 1. Domnia sa doreşte colonizarea României conform indicaţiilor primite de la doamna Angela Merkel care este mentorul domniei sale.

Domnia sa, ca neamţ, a trădat interesele marilor regi nemţi Carol I şi Ferdinand, drept urmare inaginea domniei sale va dăinui învăluită în negru multe secole de acum încolo, aşa cum va fi învăluită personalitatea Preşedintelui Traian Băsescu, care, prin crearea Axei Washington - Londra - Bucureşti a transformat România, împotriva Constituţiei, într-o colonie a marilor puteri, lucru ştiut de majoritatea zdrobitoare a românilor care doresc să trăiască veşnic în această „grădină a Maicii Domnului“ numită România. De aceea, continuăm lecţia de istorie printr-un material primit la redacţie de scriitorul şi jurnalistul Alla Volcova, căruia îi publicăm materialul cu titlul: „Naţionalismul la români“

DUMITRU CÂRCENI

Naţionalismul la români

Nici nu ştiu cum şi nici prin cine, mi-a căzut în mână o fiţuică ce-şi spunea „Statistică interesantă, dar dureroasă!!!“ Am citit-o şi ceva din ea m-a provocat. Şi pentru a mă face înţeles, voi rescrie aici fiţuica provocatoare. Iat-o:

„România, de-a lungul istoriei, s-a aflat mereu la răscruce de vânturi, între trei mari imperii: 1. De la 1393 la 1877 (484 ani), Muntenia, Moldova şi Transilvania au plătit împreună Imperiului Otoman 1.066.305.780 lei-aur, sau 341.021 kg aur (341 tone aur)“.

Este treaba autorului fiţuicii, pe care nu-l cunosc şi nici nu am informaţii de cine ar putea fi, de ce a pornit analiza de la 1393. Poate că de la Descălecat. Dar asta poate da apă la moara multor detractori cărora le convine să vină cu informaţiile abia din veacurile Evului Mediu, ajutându-i să lanseze sau să susţină teorii de genul „spaţiului gol“, o inepţie pe care numai netoţii o pot crede, dar nu sunt convins că şi acestora le va fi lesne de înţeles sau de argumentat o asemenea „gogomănie“.

Dar să ne întoarcem la fiţuică. Aşadar, să continuăm cu: „2. Imperiul Habsburgic a ţinut sub ocupaţie Transilvania între 1687 şi 1918 (231 ani), Banatul între 1718 şi 1918 (200 ani), Oltenia între 1718 şi 1739 (21 ani), Bucovina între 1775 şi 1918 (143 ani) şi a stors aceste provincii de 2.450.000.000 lei-aur, sau 857.500 kg aur (858 tone aur). Şi, 3. În perioadele de ocupaţie rusească, între 1769 şi 1854 (85 ani), Moldova şi Muntenia au fost stoarse de 200.000.000 lei -aur sau 64.516 kg.aur (65 tone aur). Cu alte cuvinte, Imperiul Habsburgic, stăpânind 231 de ani Transilvania şi 143 ani Bucovina (ne-)a jecmănit de două ori mai mult decât turcii (în 484 ani) şi de patru ori mai mult decât ruşii (85 ani), fără a pune la socoteală tezaurul trimis spre păstrare ruşilor şi nici uriaşele despăgubiri de război impuse României la sfârşitul WW2, înseamnă o pagubă de 1.264 tone aur, care astăzi ar fi valorat peste 63 miliarde €“. Aici, practic se opreşte fiţuica. Spun „practic“ pentru că încheierea este o luare de poziţe a autorului iei: (no coment, ... decât: «cântă cucu-n coasta noastră, vai de ... (pălăria) noastră ...».

Fiţuica vorbeşte numai despre crunta exploatare a provinciilor româneşti în cursul istoriei. N-o spune deschis, dar lasă să se înţeleagă că s-a întâmplat asta pentru că aveau ce prăda şi de la cine, pentru că popoarele (unul şi acelaş în toate cele trei provincii) stăpânite prin forţă nu erau nici năvălitori şi nici prădători, ci erau păstori, agricultori, mineri şi meşteşugari în pământurile lor, moştenite din secole şi milenii pe scară genetică prin arbori genealogici pământeni şi nu veniţi de nicăieri unde sau de oriunde.

Cu miljloacele lor paşnice nu puteau, de fiecare dată, să facă faţă năvălirilor de hoarde pângăritoare şi înstăpânitoare barbare care în afară de lupte pentru expansiune şi pradă nu ştiau altceva a face. Aceleaşi hoarde care, odată crimele făcute, se mai şi declarau singurii stăpâni peste bogăţii şi pământuri pe care doar întâmplarea îi adusese în aceste meleaguri.

Bravii noştrii voievozi, cu mijloacele simple de luptă pe care un popor paşnic nici nu ştia cum să şi le inoveze, au făcut, în fruntea luptătorilor ţărani, târgoveţi şi păstori, de multe ori minuni de eroism câştigînd, mânaţi de hotărârea lor de a apăra glia şi averile străbune, multe bătălii cu oşti în puhoaie ce de multe ori se socoteau în sute de mii, încercând să arate că dragostea de glie este peste puterea armelor şi a copitelor cailor.

Ce este dureros în zilele noastre este faptul că, influenţaţi de nu se ştie cine dar prin reţele ticăloase de comunicare, mulţi pretinşi intelectuali, deveniţi prin exemplu vectori de comunicare, susţin existenţa unui naţionalism negativ al românilor care, vezi Doamne, ei sunt protocreştini, ei sunt protoexistenţiali, ei sunt protolatini, protoaurari ş.a.m.d., aruncându-i la groapa de gunoi pe toţi acei istorici români, cercetători, arheologi şi filozofi care prin eforturi prpoprii au adunat şi au lăsat istoriei ultimelor sute de ani dovezi irefutabile despre aceste adevăruri. Şi tocmai de aceea toţi aceştia s-au „pricopsit“ cu epitetul de „naţionalişti“, iar cei de azi care cred în scrisul şi strânsoarea lor se caută să fie ştampilaţi cu acelaş titlu în sens negativ

Nu minţind din înaltele sfere închipuite îţi ridici statui, asta ar trebui să înţeleagă aceşti vremelnici năimiţi, inconştienţi că prin fapta lor aduc mari servicii neprietenilor şi-i ajută să prefacă şi să rescrie o istorie de şase sau opt mii de ani a acestui popor şi a acestui pământ mereu tânjit, mereu ciuntit şi ros de omizile venite de nu se ştie unde şi cu hămesia-n burtă şi în suflet.

Acest popor paşnic, dedicat numai muncii pământului acestuia şi al bogăţiilor sale primite de la Domnul Dumnezeul tuturor, iubitor de viaţă, păstor al tuturor dobitoacelor şi cruţător chiar a jivinelor codrilor, prin lupta sa de apărare s-a dovedit adesea în lungul veacurilor o pavăză de netrecut, protejând prin jertfa sa şi pe cei care la vreme de nepericol se aruncă hulpavi pentru a-i lua şi pâinea de la gură şi cămaşa de pe trup.

Se întreabă făţarnicii (farisei biblici) ce fel de popor milenar suntem din vreme ce noi nu am moştenit mari vestigii de civilizaţie precum ne arată cu fală azi apusul sau fostul Imperiu otoman. Ori nu ştiu, ori se fac că n-au ştiut niciodată dar aceştia se pare că au uitat că un popor care-şi vede paşnic de munca sa, de familia sa şi care permanent este trecut prin sabie şi foc de hoarde care numai asta ştiu a face, n-a avut nici răgazul şi nici liniştea să construiască mari catedrale, turnuri sau obeliscuri şi nici castele şi cetăţi.

Cu toate acestea, acest popor ce a stat, veacuri întregi, ca un ghimpe în coasta a trei imperii, nu şi-a pierdut niciodată credinţa, nu şi-a uitat niciodată obârşia, n-a încetat o clipă să-şi recunoască şi să-şi apere paternitatea existenţei sale mereu, mereu pe aceleaşi meleaguri.

Iată ce înseamnă, în realitate, naţionalismul la români. Cele trei comandamente: credinţa, originea şi glia sunt esenţa faptului de-a fi. Acesta este naţionalismul românesc şi cine poate scoate din acesta măcar o valenţă negativă, să o facă publică.

Fără a respecta aceste valori, fără a te subordona sensului profund al lor, un neam, un popor, o naţiune nu poate exista. Purtând în conştient şi în subconştient permanent aceste trei comandamente, poporul român din cele trei provincii fie ca au trăit separate de vicisitudini şi de vânturi neprielnice mânate din dorinţi heghemonice, fie că au fost una şi aceeaşi ţară şi-a putut menţine nepierită identitatea.

Înainte de a încheia, vreau să reproduc aici o anecdotă care are mai multe înţelesuri ce ne privesc, însă, şi pe noi, chiar în tema aflată aici în discuţie. Astfel, se spune că într-o grădiniţă din America educatoarea le promite copiilor că îi va da doi dolari celui care va răspunde exact la întrebarea: Cine a fost persoana cea mai importantă din istoria omenirii? Se ridică Sean irlandezul şi spune că acesta a fost St. Patrik. Greşit zice educatoarea. Se ridică McQueen, scoţianul, şi spune că St. Andrew. Greşit spune din nou educatoarea. Se ridică şi Shlomo, evreul, şi zice că cel mai important om din istoria omenirii a fost Iisus Hristos. Educatoarea îi dă doi dolari pentru răspunsul exact şi-l întreabă că evreii îl recunosc pe Iisus ca cel mai important om din istorie? Răspunsul lui Shlomo este demn pentru dispreţul oricăruia (mulţi în zilele astea la noi) care pentru doi dolari îşi vând sufletul demonului, trădându-şi istoria şi neamul. Iată ce a răspuns micul evreu: Eu ştiu că, de fapt, cel mai tare din istoria omenirii este Moise, dar business is business!

*

O anecdotă, cum spuneam, cu mai multe înţelesuri, dar ca să-ţi trădezi istoria pentru bani este ca şi cum ţi-ai vinde credinţa, totuna cu sufletul, precum în mitul lui Faust. Sunt, în mizantropismul meu, permanent încredinţată că, în ciuda tuturor detractorilor de acum, de trădători şi inconştienţi manevraţi ce fac jocurile murdare ale atâtor neprieteni, poporul român nu va pierii, credinţa, originea şi glia formând treimea ce formează veşnicia noastră.

ALLA VOLCOVA

Mesaj de suflet pentru cei care se mai consideră români

Adevărata Revoluţie a conştiinţei Naţionale

Publicația „Dacoromania" care a susținut frenetic şi susține în continuare realizarea, la Alba Iulia, în contextul Centenarului, a Monumentului Unității Naționale, vă propune un nou text-apel pentru a ne uni forțele, spre-a da strălucire acestui deziderat - simbol ce nu mai poate fi amânat, pentru că timpul nu mai are răbdare. Iată-l:

„Aşadar, dragi români de pretutindeni

Vă reamintim că Adevărata Revoluție a Conştiinței Naționale a Romanității a fost şi rămâne 1 Decembrie 1918, acest liant al bucuriilor şi suferințelor unui popor. Țara noastră este în prag de Centenar, cei 100 de ani de la acel 1 decembrie luminat şi sfințit cu trudă şi jertfe de-a lungul istoriei stau mărturie, şi această sfântă mărturisire trebuie să-şi imortalizeze chipul de patrie într-un simbol incontestabil al durabilității şi Măreției Marii Unirii: Monumentul Unității Naționale. Vă rog, haideți să dăm mână cu mână, să ne învrednicim cu adevărată solidaritate, întru trăinicia biruinței acestui simbol. Parlament, Guvern, Preşedinție, înveşmântați în credința străbună, în respirația de țară a Albei Iulia, puneți temelia acestui Monument la 100 ani de la Unire, ca toată lumea, vecinii noştri mai ales, naşterile viitoare, să nu uite că acest 1 Decembrie este o Țară şi Alba Iulia, localitate multimilenară, a devenit capitala ei. Gata cu vorbele nefaste, cu promisiuni deşarte, cu vânzătorii de principii străbune, timpul nu mai are răbdare. Un centenar fără acest monument este precum primăvara fără frunze, precum o vară fără fructe. Țineți, aşadar, cu poporul ca să nu rătăciți. Monumentul Marii Uniri, dezvelindu-se în pridvorul centenarului este chiar îmbrățişarea sfântă a luminii unei patrii! Fără ea suntem ai nimănui! Dragi români de pretutindeni, în noi este număr şi putere - Nu lăsați să ne scape printre degete problemele esențiale ale biografiei noastre - Monumentul Unității Naționale este chiar răsăritul de soare al bucuriei şi jertfelor, fereastra deschisă spre lume, pentru a ne simți mereu înveşmântați în tricolor - Fără acest simbol, centenarului i-ar lipsi chiar coloana vertebrală a demnității. La Alba Iulia: Sala Unirii, Catedrala ortodoxă a Reîntregirii, Monumentul Unității Naționale sunt chiar trinitatea demnității şi înțelepciunii - Nedezvelirea lui înseamnă a da apă la moara duşmanilor. Aceasta se vrea? Răspundeți cu moralitatea iubirii de patria română, unde 1 Decembrie 1918 este o Țară, iar Alba Iulia este capitala ei." Vă îmbrățişăm cu sentimentul unei alese prețuiri.

SCRIITORUL ION MĂRGINANU EC. IOAN STRĂJAN

LECŢIE DE ISTORIE PENTRU GENERAŢIA ACTUALĂ

Mi-a rămas săpat în minte de pe când copil eram
Că sunt Om, că am o țară şi o Limbă şi un Neam
Că-n adâncul gliei sfinte stau de veacuri moții mei
Că din ei răsare pâinea şi prin mine trăiesc ei

Valuri tulburi de uitare peste morții mei se-aşează
Limba nu ne mai e limbă, țara nu mai este trează
Azi ne-nvață imbecilii intereselor perfide
Cum să ne uităm eroii şi să venerăm partide
Cum să cântărim istoria şi s-o vindem pe bucăți
Cum să facem Mall-uri, vile, scoțând piatra din cetăți
Pe Vlad Țepes cum să-l facem personaj de film de groază
Capul lui Mihai Viteazul în dolari cât valorează

Ne învată idioții că Bălcescu a fost laş
Şi că Decebal bătrânul a fost un sinucigaş
Cum de s-a ajuns aicea ca să vină fiii ploii
Nesimțiți cât să-şi permită a ne ponegri eroii?

Nişte dascăli mediocri ce-au citit minciuni sfruntate
Şi ni le aruncă-n față ca pe legi adevărate
Bieți defăimători de stirpe, lacomi şi periculoşi
Ce-am fi noi fără istorie? Ce-ar fi ei fără strămoşi?
Fără urletul lui Horea am fi sclavi şi azi pe roată nobilime elevată!
Fără paloşul lui Ştefan am fi paşalâc turcesc
Robi umili care cu grâne tot Islamul îl hrănesc!

Dacă nu muream în luptă la Neajlov şi la Rovine
N-am mai fi avut biserici unde neamul să se-nchine!
Nu trecurăm peste veacuri ca o nație coruptă
Ci cu aspre sacrificii, şi cu jertfă, şi cu luptă!

Şi a trebuit adesea, spre a ne salva norodul
Sângele lui Brâncoveanu să inunde eşafodul
Trupul lui Ioan Cumplitul să se sfâşie-n bucăți
Umărul lui Avram Iancu să se sfarme de cetăți
Plânsul lui Vladimirescu să răsune din fântâni

Ca un preambul la imnul „Deşteptați-vă români"
Fierul scos din pieptul țării ne-a fost arma şi necazul
Şi coroană pentru Doja, şi baltag pentru Viteazul
Munții noştri aur poartă, am putea să fim bogați
Însă nu ne sunt salvare, ci motiv să fim prădați
Biciuiți de monştrii vremii şi răpuşi de neputință
Am trecut peste milenii cu speranță şi credință
Şi-am nădăjduit că poate neamul nostru într-o zi
Printre alte mândre neamuri ca o stea va străluci...

Astăzi... cine ni-s eroii? Cine-i gata ca să moară
Pentru sfânta Libertate, pentru neam şi pentru țară?
Groşii şi libidinoşii, snobii şi analfabeții,
Banii mulți şi burta plină, pentru ei sunt sensul vieții
Nişte lacomi fără şcoală, nişte scârbe, nişte javre

Care pentru-o spagă calcă fără milă pe cadavre
Parlamentul Europei ne-a cerut reprezentanții
Şi-am trimis toți imbecilii, proastele şi aroganții
Să ne facă de ruşine cerând mită pe la toti
Şi să fim priviți prin dânşii ca o nație de hoți
Poticnindu-se-n discursuri insipide şi banale
Fără dicție sau noimă, cu greşeli gramaticale
Pițipoanca plângăcioasă sau tribunul făcând spume
Sau ciobanul fără carte să ne reprezinte-n lume?
Unde ne e azi mândria? Unde ne e azi curajul
De-ai lua de ciuf, de guler, şi-a spăla cu ei pavajul?
Nu mai sunt eroi în țară, oameni demni şi responsabili
Să ia frâiele în mână de la viermii incapabili?
Creierele geniale sunt trimise la străini
Spre-a nu-i încurca la furturi pe-aceşti avortoni cretini

Cincisprezece milioane, câți am mai rămas prin țară
Să fim pentru haimanale animale de povară
Să muncim pe brânci o lună iar ei să ne dea salar

Cam cât lasă ei pe seară spagă la vreun ospătar
Nu mai vreau să văd prin blocuri cum ne mor de frig bunicii
Şi nici mame disperate, „ce le dau la ăia micii"
Nu mai vreau să-mi văd părinții dependenți de tratamente
Şi cu banii pentru hrană cumpărând medicamente
Nu mai vreau să-mi văd soția umilită la ghişee
Sau copilul dat afară, că-i sărac, de prin licee
Ca o boala fără leacuri, ca un cataclism mă sperie
Cum trăiesc în lux netoții iar capabilii-n mizerie
Eu aştept Reînvierea, când din marile morminte
Vor ieşi din nou Eroii înarmați c-un bici fierbinte
Şi vor face curățenie printre cei ce ne-au furat
Spre a fi din nou în lume Neamul Binecuvântat!

NICOLAE DRĂGUŞIN

EROII DE LA PĂULIŞ SEPTEMBRIE 2017-9-19

În aceste momente, când pe întreg cuprinsul ţării, au loc evenimente privind comemorarea EROILOR PATRIEI ce s-au jerfit pentru apărarea pământului străbun şi reântregirea ţării, o parte din Veteranii argeşeni, membri ai ANCEroilor ,,Regina Maria"- filiala ARGEŞ, Cadre ale As. Jud. Arges Basarab I a CMRR, Studenţi, alţi iubitori de istorie, au participat în perioada 14-18 Septembrie Comemorarea Eroilor de la Păuliş.

La iniţiativa inimosului Veteran de Război, preşedinte al ANCEroilor "REGINA MARIA" - subfiliala Mărăcineni, Cetăţean de Onoare al com. Mărăcineni, maior (r) POPESCU MIHAI, fost elev al ŞCOLII DE SUBOFIŢERI REZERVĂ INFANTERIE nr. 5 RADNA, am adus un omagiu acestor ELEVI - foşti colegi şi nu numai, care au rămas pentru veşnicie în pământul zonei de la PĂULIŞ. Au mai fost prezenţi doar doi colegi de-ai Veteranului Mihai Popescu: BEBE OSMAN - din BRAŞOV şi ION OLTEI - din com. Boţeşti - ARGEŞ.

Aici ne-au întâmpinat cu multă căldură: oficialităţi ale prefecturii şi Judeţului ARAD, delegaţi MApN, CMRR, IPS Timotei - Arhiepiscop al Aradului, primarii comunelor, preoţi, săteni, copii.

Sâmbătă 16 Septembrie a.c., am participat la Cimitirul Eroilor de la RADNA, unde a avut loc o slujbă de pomenire, s-au aprins lumânări, s-au depus flori şi tricolor la mormintele EROILOR DETAŞAMENTULUI PĂULIŞ.

Ţin să amintesc contemporanilor noştri, argeşeni şi nu numai, că în acest cimitir şi-au găsit odihna în nemurire: Sergent ELENA CHIRIŢĂ - din com. Bogaţi - Argeş, rănită în luptele pentru eliberarea Budapestei, COMĂNESCU CONSTANTIN - din com. UDA - Argeş, elevul locotenentului CISMARU.

Căpitanul FĂTU IOAN - Comandantul Companiei a VI- a, căzut în luptele de la PĂULIŞ, pentru apărarea pământului străbun. Apoi am fost la Biserica din Păulis, la MONUMENTUL de la PĂULIŞ şi la Sâmboteni.

Duminică - 17 Septembrie a.c., am participat la slujbele dedicate Eroilor din zona PĂULIŞ, am depus coroane de flori, am aprins lumânări, alături de localnici, preoţi, primarii comunelor respective, în comunele: CLADOVA; BARAŢCA; monumentul Căpitanului FĂTU, Şanţul Antitanc; MINIŞ; CUVIN şi GHIOROC. Aici sunt o parte din "Candelele Sfinte" ale României.

În toate locaţiile, Veteranul Popescu Mihai a amintit de colegii lăsaţi în odihnă şi nemurire.

NUŞA CANTEMIR

SCRIITOAREA LUCIANA MARINESCU PREMIATĂ ÎN ITALIA LA CONCURSUL LITERAR INTERNAŢIONAL „CORONA- ITALIA"

Cea de-a doua ediţie a Premiului Literar Internaţional "Corona- Italia", a avut loc în data de 16 septembrie 2017, în localitatea Cassano all'Ionio din regiunea Calabria - Italia, unde scriitoarea Luciana Marinescu din Curtea de Argeş a fost premiată cu Premiul Special „Brâncoveanu" pentru romanul „Iubiri de liceu". Citat din recenzia jurului: „Iubiri de liceu" este un roman etic, bine gândit, construit pe scheletul moralei creştine, unde visele devin realitate prin virtute".

Pentru ceremonia de premiere autoarea a purtat la brâu tricolorul şi a ales să îmbrace o ie veche de peste o sută de ani, promovând astfel portul românesc.

După-amiaza culturală a început la orele 16.30 cu un „bufet de cărţi" unde au fost expuse operele scriitorilor şi poeţilor din mai multe ţări şi a continuat cu ceremonia de premiere prezentată de Mihaela O.Totu şi Massimo Cistaro. Ca oaspeţi de onoare au fost invitaţi: Manila Morena, Andrea Caminiti, Salvatore Paladini.

Prezent la ceremonia de premiere, primarul Gianni Papasso a subliniat faptul că acest premiu literar contribuie la creşterea culturală a comunităţii dând valoare întregului teritoriu.

Evenimentul a fost organizat de Mihaela Talaba, preşedinta premiului, care a dedicat această a doua ediţie, poetei Viorela Codreanu Tiron.

SERIAL

Centenarul luptelor de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz

(CONTINUARE DIN NUMĂRUL TRECUT)

Generalul Berthelot aprecia că: „Soldaţii români luptă admirabil. Ei sunt la înălţimea celor mai viteji apărători, sunt cei mai buni soldaţi din lume". Generalul american John Pershing, aflat pe teritoriul francez, exclama plin de admiraţie: „Admir splendidul eroism al armatei române, care şi-a apărat cu îndârjire pământul Patriei sale". Şi personalităţile marcante din tabăra adversă au recunoscut succesele armatei române. Contele Czernin în memoriile sale relata: „La ultima mare ofensivă de la Mărăşeşti trupele lui Mackensen au suferit pierderi sângeroase. Acest succes a încurajat pe români". Reflectând impresia puternică produsă în lumea întreagă de vitejia armatei noastre, ziarul englez „Times" aprecia în numărul din 17 august 1917, că: „Românii s-au bătut cu un eroism mai presus de orice laudă. Soldaţii germani au fost atât de violent atacaţi, încât aruncau armele pentru a fugi mai iute ca să nu fie făcuţi prizonieri. Această înfrângere este lovitura cea mai importantă pe care au primit-o germanii în răsăritul Europei".

Ultima mare bătălie pentru cucerirea Moldovei de către germani, a fost cea de la Oituz. Ofensiva austro-germană a început în ziua de 8 august cu un bombardament violent asupra liniilor ocupte de ruşi. La începutul bătăliei s-a observat că aceasta lua un curs din ce în ce mai primejdios pentru noi, deoarece inamicul dispunea aici de forţe covârşitoare, care întreceau cu mult puterea de rezistenţă a armatei noastre. De aceea Marele Cartier Român a hotărât regruparea forţelor nostre. Rând pe rând în atacurile de la Cireşoaia şi Coşna trupele române au ieşit victorioase, iar la 22 august 1917 s-a confirmat izbânda puterii de rezistenţă a soldaţilor români. Marele plan strategic al germanilor s-a prăbuşit în august 1917 în cel mai complet eşec. Cleştele celor două armate austro-germane, care trebuia să opereze în Moldova, zăcea la pământ cu braţele sfărâmate. La Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz, soldatul român a reuşit să zădărnicească marele plan strategic al duşmanului, a salvat Moldova de catastrofa invaziei şi a ocupaţiei inamice şi a adus o nouă consacrare gloriei armatei române, cu preţul sângelui vărsat pe câmpul de luptă.

O încetare definitivă a ofensivei pe frontul român a început să intre în socotelile comandamentului german. Această eventualitate era supărătoare şi jignitoare, ofensiva pentru cucerirea Moldovei prea tare trâmbiţată, pentru ca, renunţarea, venită după sângeroasele bătălii date, să nu echivaleze pentru toată lumea cu mărturisirea umilitoare a înfrângerii. De aceea comandamentul german se decise să facă o nouă şi ultimă încercare. În bătăliile de la Ireşti, Varniţa, Dealul Porcului, Muncelu, Cireşoaia, armata germană a făcut ultimele sforţări de care mai era capabilă pentru ocuparea Moldovei. Învinsă şi epuizată ea trebuia să încheie operaţiunile războinice pe frontul Moldovei şi să renunţe la orice ofensivă. În ziua de 3 septembrie a murit eroina Ecaterina Teodoroiu, când trei gloanţe pe fruntea fecioarei de la Jiu au aşezat cununa nemuririi. Panteonul eroilor războiului nostru ar fi fost sumbru fără această floare gingaşă, răsărită în vâltoarea bătăliilor, spre a fi smulsă de suflarea vijelioasă a celei din urmă încăierări.

Campania română din 1917 a ţinut 50 de zile, începuse la 20 iulie în bombardamentul năpraznic de la Nămoloasa şi Mărăşti şi s-a sfârşit la Cireşoaia. Din punct de vedere strategic, campania din 1917 a fost o dublă victorie a românilor. Ea a avut două etape, una ofensivă la început, când iniţiativa a fost de partea noastră şi una defensivă la urmă, când a trebuit să parăm lovitura inamicului. Cu aceasta s-a încheiat definitiv campania română din 1917. De partea noastră, ruşii nu voiau să mai lupte, iar românii singuri nu erau aşa de puternici, încât să poată întreprinde acţiuni ofensive cu perspective mari.

La începutul lunii septembrie 1917, împăratul Wilhelm II a venit în teritoriul ocupat pentru a vizita frontul român. El a trecut pe la Curtea de Argeş, pentru a depune o coroană pe mormântul Regelui Carol, a vizitat teritoriile petroliere de la Câmpina şi a fost primit la Cernavodă de Ţarul Ferdinand al Bulgariei, pe un pământ pe care Ţarul l-a numit bulgăresc. Apoi a vizitat frontul din Moldova. De la înălţimea Măgurii Odobeştilor, Kaizerul a ascultat explicaţiile înfrângerilor suferite, făcute de comandanţii săi. Mareşalul Mackensen era stânjenit când privirile împăratului au fost pironite pe zidul de netrecut de către maşina de război germană şi simţea cum cariera sa glorioasă se încheie aici. El va rămâne în postul lipsit de primejdie şi glorie, de comandant al armatei de ocupaţie din România.

La 7 noiembrie 1917 a izbucnit în Petrograd revoluţia bolşevică iar în mai puţin de o săptămână, Kerenski se recunoaşte înfrânt şi fuge. La 3 decembrie, Şcerbacew comunică mareşalului Mackensen propunerea de a intra în tratative pentru încheierea unui armistiţiu. La 4 decembrie 1917 s-a ţinut la Iaşi un Consiliu de Miniştri, prezidat de Regele Ferdinand care a hotărât că armata română, constrânsă de necesitate, trebuie să ia parte şi ea la tratative, spre a încheia un armistiţiu cu caracter militar. La 7 decembrie au început la Focşani tratativele, iar la 9 decembrie armistiţiul a fost încheiat.

Războiul mondial şi marea revoluţie rusă au pus problema Basarabiei, în mod brusc, printre cele ce trebuiau să capete o grabnică dezlegare. Armata rusă din Galiţia până la Marea Neagră cuprindea o însemnată proporţie de moldoveni basarabeni, 200.000 de militari, care au fost puternic influenţaţi de fraţii lor din dreapta Prutului de-a lungul luptelor. Aici soldaţii moldoveni basarabeni căpătaseră conştiinţa importanţei Neamului Românesc. Convocarea Marelui Congres Ostăşesc în perioada 2-9 noiembrie 1917 a fost evenimentul cel mai mare şi mai hotărâtor pentru soarta Basarabiei. La 4 decembrie 1917 s-a săvârşit evenimentul epocal al deschiderii Sfatului Ţării iar la 15 decembrie 1917 a fost proclamată Republica Democratică Moldovenească. Ziua de 27 martie / 9 aprilie 1918 rămâne pentru Basarabia ziua dreptăţii celei mari, Sfatul Ţării declară Unirea Basarabiei pe vecie cu Mama sa România. Marea nelegiuire săvârşită la 25 mai 1812 a fost reparată. Moldova frântă în două, s-a reîntregit. Pământul moldovenesc dintre Prut şi Nistru, rupt de la sânul Ţării Mamă şi robit străinului, s-a reîntors la vechiul trup.

În marele război România nu fusese înfrântă de duşman. Ea-i ţinuse piept cu bărbăţie şi-l făcuse să muşte ţărâna neputincios, în faţa barierei de piepturi şi baionete ce păzea Moldova. Revoluţia şi defecţiunea rusească o aruncase însă cu mâinile legate la picioarele adversarului. Neînfrântă, dar fără nicio şansă, România trebuia să înceapă din nou suişul calvarului său. Armistiţiul a fost cea dintâi etapă, iar noi ne găseam singuri, izolaţi în faţa Puterilor Centrale. Un mare ziar francez scria: „România a rămas ca o insulă de onoare în acest ocean de noroi". Imediat după semnarea păcii de la Brest-Litowsk, Puterile Centrale au socotit că e momentul cel mai favorabil de a încolţi România şi îi trimit o somaţie de a încheia pacea.

Tratativele au reînceput la 22 martie 1918 la Palatul Cotroceni, în sala devenită istorică, în care se ţinuse Consiliul de Coroană de la 27 august 1916. La 7 mai 1918 la Palatul Cotroceni s-a semnat odioasa pace impusă României de Puterile Centrale, sub numele de „Pacea de la Bucureşti 1918". Pacea criminală ne-a adus robia politică şi economică, pierderea munţilor, răpirea Dobrogei, demobilizarea imediată a opt divizii şi trebuia să plătim pagube de război care întreceau de câteva ori posibilităţile noastre. În străinătate se desfăşura o puternică propagandă de sprijinire a României şi împotriva tratatului de pace cu Puterile Centrale. La Paris în iunie 1918 sub preşedinţia lui Take Ionescu a luat fiinţă Consiliul Naţional Român, care a avut un rol important şi prin care s-a văzut solidaritatea aliaţilor, în mod deosebit a Franţei.

România urmărea cu răsuflarea tăiată de emoţie, desfăşurarea evenimentelor de pe teatrul francez al războiului. În primăvara şi vara anului 1918 toate operaţiile militare au consemnat superioritatea ţărilor Antantei. Aliaţii obţin victorie după victorie pe toate fronturile. Cancelariile din Berlin şi Viena pândesc o ocazie favorabilă pentru a oferi pacea, mai înainte ca desfăşurarea războiului să le pună în faţa dezastrului inevitabil. Deodată catastrofa se produce în Balcani. Armata de la Salonic îi zdrobeşte pe germani, bulgari, austrieci şi turci. Soarta războiului se hotăra în Balcani. Victoria generalului Franchet era decisivă pentru soarta Bulgariei şi Turciei. Înfrângerea Bulgariei şi scoaterea ei din luptă descoperea complet flancul imperiilor centrale dinspre sud şi deschidea poartă largă invaziei aliaţilor. Reintrarea în luptă a armatei române, odată cu apariţia armatelor aliate la Dunăre, era o eventualitate care avea multe posibilităţi de realizare. La 10 noiembrie Regele Ferdinand ordona mobilizarea armatei, decretul era contrasemnat de generalul Eremia Grigorescu, noul ministru de război, eroul de la Oituz şi Mărăşeşti. În aceeaşi zi guvernul trimite un ultimatum care conţinea şi declaraţia de război a României împotriva Germaniei, iar în aceeaşi seară a început retragerea germanilor. Pe urmele germanilor care se retrag înaintează francezii. În ziua de 12 noiembrie, Berthelot primeşte şi transmite ştirea încheierii armistiţiului general pe toate fronturile şi a încetării oricărei operaţii de luptă.

Pe ruinele Imperiului Habsburgic, popoarele fostei monarhii se grăbeau să se organizeze în state naţionale. În timpul războiului Bucovina a trecut rând pe rând sub dominaţia ruşilor şi a austriecilor. La 8 noiembrie 1918 armata română a trecut vechea graniţă şi a călcat pe pământul frăţesc al Bucovinei. Bucovina, colţul cel mai vechi de ţară moldovenească, se lipea iar la trupul Ţării Mamă. La Cernăuţi, la 15/28 noiembrie 1918, Congresul General al Bucovinei sub preşedinţia lui Iancu Flondor a hotărât cu o majoritate zdrobitoare „unirea necondiţionată pentru vecie a Bucovinei în vechile ei hotare cu Regatul României."

La 1 Decembrie 1918, Regele reintra în capitala Ţării în fruntea armatei sale eroice. În aceeaşi zi, de 1 Decembrie 1918, la Alba Iulia, în vechea capitală a lui Mihai Viteazul, se încheia în aceleaşi momente, în aceeaşi atmosferă de mare sărbătoare prin voinţa naţiunii române, adunată din toate colţurile Ardealului, cel mai măreţ act al istoriei Neamului Românesc. Multimilenara cetate a Albei Iulia fusese aleasă pentru a adăposti între zidurile ei pe reprezentanţii poporului românesc al Ardealului, în cea mai mare zi din istoria acestui popor, 1 Decembrie 1918. Adunarea de la Alba Iulia s-a ţinut într-o atmosferă sărbătorească. Peste 100.000 de oameni s-au adunat în această zi spre a fi de faţă la actul cel mai măreţ al istoriei românilor. Au venit 1228 de delegaţi oficiali, reprezentând toate cele 130 de cercuri electorale din cele 27 comitate româneşti.

(CONTINUARE ÎN NUMĂRUL VIITOR)

IOAN GALDEA

Primarul Ghe. Brebeanu s-a întrecut pe sine prin organizare exemplară

Eveniment important la Runcu de Dâmboviţa prin construirea unui Monument la împlinirea a 100 de ani de la Bătălia de la Mărăşeşti

Sâmbătă, 16 septembrie 2017, în comuna Runcu de Dâmboviţa, a avut loc, timp de două zile, probabil, cel mai important eveniment dedicat împlinirii a 100 de ani de la marile bătălii prin care la 1 decembrie 1918 s-a creat statul naţional, unitar, suveran şi independent, numit de această dată nu Principatele Române, ci **România.**

Iniţiativa construirii acestui monument aparţine unui grup de colonei şi generali în rezervă şi retragere ai armatei române, absolvenţi ai Şcolii Militare de Ofiţeri Transmisiuni, promoţia 1959, sprijiniţi fără rezerve de Primarul comunei Runcu, domnul Gheorghe Brebeanu, Consiliul Local al localităţii, Consiliul Judeţean Dâmboviţa şi nu în ultimul rând de fostul ministru al apărării, domnul Adrian Ţuţuianu, senator de Dâmboviţa şi fost preşedinte al Consiliului Judeţean. Acest monument ridicat acum, după 100 de ani, în memoria soldaţilor eroi ai comunei Runcu precum şi a eroilor militari transmisionişti din Armata Română. Pentru generaţia tânără, transmisiunile militare reprezintă cel mai important mijloc de asigurare a comunicaţiilor necesare armatei şi operaţiunilor militare, iar în timp de pace transmisiunile, prin STS care este militarizat, asigură circulaţia tuturor informaţiilor şi comunicaţiilor statului şi instituţiilor importante de securitate naţională.

Menţionăm faptul că doar Regele Ferdinand I, după terminarea războiului, a ridicat în 1927, monumentul „Crucea de pe Caraiman" în memoria celor un milion de soldaţi şi ofiţeri români, dar şi a militarilor din coaliţia împotriva Austro-Ungariei care stăpânea cea mai importantă parte a României, respectiv Transilvania, o parte din Bucovina şi Banatul.

Această coaliţie, care a sprijinit statalitatea României a fost: Rusia Ţaristă, Anglia, Franţa, şi nu în ultimul rând două brigăzi ale armatei sârbe. Cu sprijinul şi insistenţa primarului Gheorghe Brebeanu, la sfinţirea acestui monument au participat: fostul ministru al apărării, domnul Ţuţuianu, reprezentanţi ai Comandamentului Trupelor Terestre, reprezentanţia ai Comandamentului Transmisiunilor şi Războiului Electronic, Comandantul Garnizoanei Dâmboviţa, împreună cu o gardă de onoare compusă dintr-un pluton de militari activi. De asemeni au participat delegaţi ai următoarelor ministere: Ministerul Culturii, Ministerul Turismului, Ministerul Tineretului şi Sportului, Ministerul Administraţiei şi Internelor, Ministerul de Externe, Ministerul Justiţiei, reprezentantul Primului Ministru şi al altor ministere.

MONUMENTUL EROILOR RUNCENI

De la Dâmboviţa au participat aproape toţi primarii din judeţ, indiferent de culoarea politică, Preşedintele Cultului Eroilor Dâmboviţa, Preşedintele Asociaţiei Cadrelor Militare în Rezervă Dâmboviţa. Din rândul veteranilor au mai participat cetăţeanul runcean cu gradul cel mai mare, domnul general de divizie Negulescu, alături de generalul de divizie Ionel Dumitrescu, fost şef al STS şi ministru adjunct la apărare, în prezent preşedintele Asociaţiei Cadrelor Militare în Rezervă şi Retragere în Armele Transmisiuni şi Război Electronic, toţi consilierii locali runceni, în frunte cu primarul care au venit îmbrăcaţi în costume tradiţionale, încălecând cai, iar consilierii purtând drapele ale României. La acest eveniment un loc deosebit l-au avut participarea a cca. 10 persoane reprezentând Asociaţia Cadrelor Militare în Rezervă şi Retragere „Basarab I" din judeţul Argeş, Municipiul Piteşti, condusă de Preşedintele col. Stoica, precum şi de doi reprezentanţia ai asociaţiilor militare din Vâlcea. O notă deosebită merită dată „bravilor membrii ai Corului Veteranilor militari Mihai Viteazul de pe lângă Cercul Militar Piteşti". Aceştia, cu două ore înainte, au făcut de gardă, începând cu orele 15:00 în cele patru laturi ale monumentului. Prin acest moment s-a dorit să se cinstească eroii celor două Regimente argeşene, respectiv Regimentul 4 Argeş şi 30 Câmpulung Muscel, vecine cu cele două Regimente din jud. Dâmboviţa, respectiv Regimentul 22 Dâmboviţa şi Regimentul 3 Dâmboviţa. Menţionăm de asemeni că aceste 4 regimente, la ora începerii războiului, fiind judeţe şi regimente aflate pe graniţa cu Austro-Ungaria, au avut primii morţi în primele ore ale războiului. Aceasta s-a datorat în primul rând luptelor desfăşurate prin Pasul Bran - Rucăr - Dragoslavele şi Mateiaş, iar la Dâmboviţa prin luptele pentru cucerirea graniţei de la Predeal - Moroieni şi, nu în ultimul rând, prin Trecătoarea de la Rucăr, unde, în Masivul Leaota se afla un pichet de grăniceri, deasupra comunei Runcu.

Evenimentul a început, simbolic, cu intonarea atacului de către un trompetist, pentru ca apoi, din grija comandantului Garnizoanei Târgovişte, famfara militară să dea onorul fostului ministru al apărării, actualul senator de Dâmboviţa, însoţit de Primarul Gheorghe Brebeanu, îmbrăcat în straiele româneşti, aşa cum erau primarii în anul începerii Primului Război Mondial.

Primarul Gheorghe Brebeanu a declarat deschise manifestările privind inaugurarea Monumentului eroilor runceni din Vârful lui In. După aceea a urmat intonarea imnului naţional de către famfară şi Corul Veteranilor militari din Piteşti.

Un grup numeros de cca. 15 preoţi din parohiile localităţilor de graniţă, organizaţi într-un sobor de cinstire a eroilor, au săvârşit o importantă slujbă de pomenire a eroilor morţi în conflagraţie, procedând, conform religiei ortodoxe, la sfinţirea acestui important monument care va însemna pentru vecie că aici, din Vârful lui In, prin acest monument, spiritul eroilor runceni de la Vârful lui In, spiritul eroilor transmisionişti evocat prin acest monument va pătrunde precum comunicaţiile până în cele mai îndepărtate localităţi ale graniţei româneşti, pe care aceşti eroi doresc să le apere şi morţi prin spiritul lor. Evenimentul doreşte să transmită clasei politice din Parlamentul României, miniştrilor aflaţi la guvernare, dar şi celor care au guvernat, mai bine sau mai prost, politicienilor din oraşele transilvănene că aceşti morţi cărora li s-a construit acest „obelisc" important le transmite dorinţa lor de păstrare a Transilvaniei, Bucovinei şi a Basarabiei, a Banatului şi a Dobrogei în graniţele fireşti statuate în anul 1918, graniţe care încep în Est cu Nistru şi se termină în Câmpia Panoniei la graniţa actuală a României. Acest mesaj va ajunge şi la Preşedintele Iohannis, care are datoria morală, fiind de etnie germană, să urmeze exemplul etnicului său german, Regele Carol şi Ferdinand, primii întregitori ai independenţei naţiunii Române. Dacă nu va respecta voinţa acestor doi regi nemţi înmormântaţi la Curtea de Argeş şi nu în Germania, atunci preşedintele Iohannis merită dispreţul întregului popor român datorită faptului că nu respectă prevederile art. 1 din Constituţie, pentru care a semnat la investire. Faptul că nu a trimis un reprezentant la acest eveniment istoric important din Vârful lui In, făcut de un grup mic de oameni,

dovedeşte slăbiciuni importante privind conducerea Statului Român şi aservirea domniei sale către puterile dominante din Europa şi America.

Plaiurile româneşti, aşa cum precizează arheologii, datează de peste un milion de ani. Amintim în acest sens, documentele unui arheolog Ovidiu Moţ. Toate aceste elemente au fost evocate în importanta slujbă de sfinţire a celor 15 preoţi.

A fost invitat şi a luat cuvântul, fostul ministru, actualul senator de Dâmboviţa şi fost preşedinte, mulţi ani, al Consiliului Judeţean, el însuşi un mare patriot, un sprijinitor fără condiţie a ideii de unine naţională, de sprijinire şi apărare a independenţei şi suveranităţii Statului Român. Au urmat luări de cuvânt din partea unor delegaţii prezente la manifestare, printre care un cuvânt energic şi mobilizator privind „îndemnul pentru viitorul naţiunii române" l-a rostit, în numele iniţiatorilor construirii acestui monument, col. (r) Dumitru Boţilă care este şi directorul unei publicaţii patriotice, Preşedintele Asociaţiei Primarilor Argeşeni, Preşedintele Asociaţiei Profesionale de Turism Argeş şi un sprijinitor fără rezerve al promovării imaginii localităţii Runcu şi a imaginii locurilor unde s-au desfăşurat primele confruntări militare în august 1916 care au statuat pentru vecie, prin jertfele de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz că: **peste România nu se trece... şi nu doar peste Carpaţi!**

Evenimentul s-a încheiat cu depunerea de coroane şi defilarea gărzii de onoare.

Ultimul element privind măreţia acestui eveniment istoric şi nu spectacol, trebuie să spunem că a fost numărul impresionant de cetăţeni, de toate vârstele, numărul lor ridicându-se la câteva mii, care au onorat sfinţirea acestui monument. Acest lucru dovedeşte faptul că satul românesc, şi prin el, satul runcean îşi va manifesta veşnicia şi prin eroismul celor un milion de morţi care au fost evocaţi pe plăcile de marmură ale monumentului în cele două conflagraţii mondiale. Trebuie precizat şi faptul că pentru prima dată în istoria desfăşurării zilelor comunelor din România, la Runcu nu a fost doar o petrecere a portului popular, cum fac majoritatea primarilor din toate judeţele. Poate pentru prima dată, în afară de sărbătorirea lui Avram Iancu de către moţii din Apuseni, la Runcu, în cele două zile de manifestări sub egida sărbătorii „Răvăşitul Oilor", s-a transformat şi într-o mare serbare, absolut necesară de patriotism românesc, de respect faţă de religia ortodoxă majoritară, de respect faţă de datinile şi portul tradiţional românesc. O notă importantă au dat-o cei 200 de elevi ai şcolii gimnazile din Runcu, care au purtat cca. 200 de tricouri, câte 60 fiecare în culorile drapelului: roşu, galben şi albastru. Sigur că trebuie apreciat în final locuitorii runceni care au venit aproape în totalitate, în fiecare zi, urcând pe jos, din sat, unii chiar până în Vârful lui In, iar alţii cu maşinile sau chiar călare.

Nu trebuiesc uitate nici eforturile deosebite făcute de consilierii locali împreună cu angajaţii primăriei, care nu au avut odihnă în perioada pregătirii evenimentului. De asemeni, organizatorii aduc mulţumiri călduroase pentru eforturile depuse doamnei Nicolaescu Maria Cristina şi soţului său Florel Adrian, care sunt „artizanii" placării cu marmură a monumentului, dovedind mare profesionalism în executarea lucrării.

În încheiere trebuie precizat documentul înmânat cetăţenilor participanţi intitulat LAUDACIO, prin care s-a dorit explicarea mai detaliată şi semnificaţiile istorice, politice şi juridice ale acestui important eveniment organizat de către un primar de comună care, fără fonduri importante, a reuşit să facă un eveniment remarcabil în viaţa României şi a satului românesc. Acest document s-a intitulat **„LAUDACIO"** care va rămâne, prin grandoarea monumentului un simbol pentru naţiunea română care are la bază două îndemnuri: în 1917 **„Pe aici nu se trece!"**, iar în 1941, pentru eliberarea Basarabiei **„Ostaşi, ordon treceţi Prutul!"**

„LAUDACIO"
STATULUI ROMÂN, ARMATEI ROMÂNE ŞI COMANDANŢILOR SĂI,
Tuturor ostaşilor, de la soldat la general
„ROMÂNIA ESTE STAT NAŢIONAL, SUVERAN ŞI INDEPENDENT, UNITAR ŞI INDIVIZIBIL"
- CONSTITUŢIA ROMÂNIEI, ART. 1

„DISPOZIŢIILE PREZENTEI CONSTITUŢII PRIVIND CARACTERUL NAŢIONAL, INDEPENDENT, UNITAR ŞI INDIVIZIBIL AL STTATULUI ROMÂN, FORMA REPUBLICANĂ DE GUVERNĂMÂNT, INTEGRITATEA TERITORIULUI, INDEPENDENŢA JUSTIŢIEI, PLURALISMUL POLITIC ŞI LIMBA OFICIALĂ NU POT FORMA OBIECTUL REVIZUIRII"

De ce şi cum a apărut în peisajul anului 2017 ***„Monumentul de la Runcu"*** de Dâmboviţa pe care îl ianugurăm astăzi, 16 septembrie 217, în cadrul sărbătorilor tradiţionale „Răvăşitul oilor"?

În toamna anului 2016, la împlinirea a 100 de ani de la Declanşarea Marelui Război pentru Întregirea României Mari, promoţia de ofiţeri de transmisiuni Sibiu 1959 ,la împlinirea a 60 de ani de la intrarea în 1956 în Şcoala de Ofiţeri Activi de Transmisiuni, a sărbătorit acest eveniment la îndemnul colegului lor, col (r) Boţilă Dumitru, în comuna Runcu de Dâmboviţa, la Pensiunea Plaiul Domnesc.

Consecvenţi jurământului militar depus la intrarea în şcoala militară, această promoţie a considerat necesar, datorită faptului că Runcu era o comună de graniţă între ceea ce se chema „Vechiul Regat" şi Transilvania, pământ străvechi românesc, ca în această perioadă să comemoreze 100 de ani de la declanşarea Primului Război Mondial.

În acest context, membrii promoţiei au hotărât să propună primarului Gheorghe Brebeanu şi Consiliului Local Runcu ca la Runcu de Dâmboviţa să se construiască un monument în memoria eroilor runceni care au căzut la datorie începând cu 14 august 1916, când la ora 20:45 ministrul de externe Mavrocordat a înaintat ministrului de externe austro-ungar Declaraţia de Război.

Cei aproape 100 de eroi morţi, trecuţi pe cruce, au făcut parte din cele două Regimente staţionate pe teritoriul judeţului Dâmboviţa, respectiv: Regimentul 22 şi Regimentul III Dâmboviţa. Aceste regimente au fost decorate pentru eroismul lor de însuşi Regele Ferdinand prin Înalt Decret Regal, iar tot prin acest Decret au fost decoraţi: Căpitan Trurbeţeanu Nicolae, Sublocotenent Popescu N. Scheancu şi Căpitan Ionescu F. Marcel.

Consecvent spiritului său de patriot al Primarului Brebeanu care a dovedit un mare respect pentru eroii neamului, printre care se numără şi eropii runceni, a propus Consiliului Local construirea acestui edificiu monumental. Locul ales a fost „Vârful lui In", ca un simbol al veşniciei de supraveghere chiar şi din mormânt către generaţiile viitoare privind sacrificiul suprem pentru întregirea teritoriului şi a naţiunii române.

Pentru a se înţelege, prezentăm câteva aspecte cu privire la modul de desfăşurare a ostilităţilor militare de pe teritoriul Runcului şi a localităţilor învecinate.

Războiul a început la ora menţionată mai sus în baza planului de operaţii făcut de Marele Stat Major General în cuprinsul căruia au fost prevăzute 17 direcţii prin care Armata Română a început ofensiva împotriva armatei astro-ungare, ţinându-se cont că în partea cealaltă a Carpaţilor se afla armata austro-ungară sprijinită puternic de armata condusă de Kaizerul german şi de cei mai importanţi generali. Aceasta pentru că cel mai puternic duşman din Est era armata română sprijinită de Rusia şi celelalte puteri: Anglia şi Franţa. Alături de România au luptat şi două Brigăzi ale armatei

(continuare în pagina 20)

Pilonul II de pensie - între vis şi realitate

Motto:

„Constituţia precizează: La art.47 - Nivelul de trai“.

„(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică şi de protecţie socială, de natură să asigure cetăţenilor un nivel de trai decent.

(2) Cetăţenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistenţă medicală în unităţile sanitare de stat, la ajutor de şomaj şi la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Cetăţenii au dreptul şi la măsuri de asistenţă socială, potrivit legii.“

Pensii în Europa. Sistemele de stat. Bismarck versus Beveridge

Statele europene au sisteme de pensii destul de diferite ca modalităţi de finanţare, dar bazate în mod fundamantal pe două modele, Bismarck şi Beveridge. Primul este bazat majoritar pe contribuţii cu destinaţie expresă de protecţie socială, cel de-al doilea este bazat pe taxele generale colectate. Rezultatul este că modelul Bismarck tinde să limiteze redistribuirea beneficiilor între diferite categorii de venituri ale cetăţenilor, în timp ce modelul Beveridge conţine în mod inerent o redistribuire a banilor colectaţi. Tehnic, primul urmăreşte să conserve nivelul de trai al celor care contribuie, pe când cel de-al doilea să asigure subzistenţa după un standard uniform. Deşi necesare pentru a înţelege ceea ce se întâmplă, aceste consideraţii sunt pur teoretice. În realitate, nici un stat nu are un sistem pur Bismarck sau pur Beveridge iar de-a lungul timpului s-au produs treceri dinspre un model iniţial adoptat spre altul.

Istoricul pensiei

Pensia este momentul în timp la care o persoană încetează complet să mai lucreze.

În sistemul public de pensii se acordă următoarele categorii de pensii:

a) pensia pentru limită de vârstă;
b) pensia anticipată;
c) pensia anticipată parţială;
d) pensia de invaliditate;
e) pensia de urmaş.

În sistemul privat există pensia facultativă. Începând din 2013, În România, membrii Academiei Române, ai Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România şi ai academiilor de ramură sunt exceptaţi de la pensionare la împlinirea vârstei de 65 ani. Copiii şi soţul supravieţuitor au dreptul la pensie de urmaş dacă persoana care a decedat avea calitatea de pensionar sau dacă îndeplinea condiţiile pentru a obţine pensie. Dacă persoana decedată era pensionară, copiii au dreptul la pensie de urmaş obligatoriu, până la împlinirea vârstei de 16 ani sau 26 de ani dacă sunt studenţi.

Punctul de vedere al economistului Nicoleta Ciurilă, absolventă a masterului de cercetare al Institutului Tinbergen din Olanda în 2014, iar în prezent doctorandă în Macroeconomie la Universitatea din Amsterdam

„Două subiecte de interes s-au conturat în actuala discuţie cu privire la pilonul I versus pilonul II de pensii din România: 1) cum s-a situat randamentul pilonului II de pensii faţă de creşterea valorii punctului de pensie? 2) cât este randamentul pilonului I de pensii? În prezentul articol voi arăta că de la înfiinţarea pilonului II în anul 2008, randamentul acestuia a fost, în medie, superior creşterii punctului de pensie. Apoi, voi adapta o metodologie din literatura de specialitate (Internal Rate of Return) pentru a calcula randamentul pilonului I de pensii. Rezultatele indică că randamentul curent al acestuia se situează la -5,8% pentru bărbaţi – presupunând că aceştia câştigă salariul mediu pe economie – şi -0,2% pentru femei: bărbaţii pierd anual 5,8% din contribuţii prin participarea la pilonul I iar femeile pierd 0,2% pe an. Analizele de senzitivitate arată că rentabilitatea pilonului I va creşte odată cu majorarea prognozată a speranţei de viaţă în România, dar rămâne uşor negativă pentru bărbaţi. Redirecţionarea contribuţiei de 5,1% de la pilonul II spre pilonul I va menţine neschimbat randamentul pilonului I. În prima parte a acestui articol voi compara creşterea punctului de pensie cu rentabilitatea pilonului II de pensii în perioada 2008-2016. Voi face această comparaţie deoarece, în multe discuţii, creşterea valorii punctului de pensie este considerată a reprezenta randamentul pilonului I de pensii. Conform legii pensiilor nr. 263/2010, valoarea punctului de pensie: se majorează anual cu 100% din rata inflaţiei, la care se adaugă 50% din creşterea reală a caştigului salarial mediu brut, realizat pe anul precedent. În situaţia în care unul dintre indicatorii realizaţi pe anul precedent are valoare negativă, la stabilirea valorii punctului de pensie se utilizează indicatorul cu valoare pozitivă. Se observă că această formulă de indexare a valorii

punctului de pensie transferă către actualii pensionari doar jumătate din creşterea economică dintr-un an. Astfel se încearcă rebalansarea treptată a deficitului sistemului de pensii având în vedere şi fenomenul de îmbătrânire a populației care se va accentua în România. Voi demonstra în continuare că această creştere anuală a punctului de pensie nu este egală cu randamentul pilonului I, acesta fiind de fapt mult mai mic. Acest lucru se datorează faptului că trebuie luat în considerare nivelul contribuției către acest pilon care poate varia în timp, speranța de viață şi vârsta de pensionare.“

Punctul de vedere al Guvernului României

În ultima perioadă de timp, sunt discuții pro şi contra cu privire la păstrarea pilonului II de pensie ca urmare a neîncrederii cetățenilor cu privire la acest pilon II care sunt administrate de societăți multinaționale private cu sediul în alte țări din România, majoritatea dintre ele neprezentând garanții morale şi financiare că vor administra corect şi aproape pe veşnicie aceste fonduri. Facem această precizare, pentru că în economia de piață actuală, sunt riscuri majore pe care statul român nu le poate controla, tocmai datorită faptului că economia şi statul român sunt conduse centralizat de un grup de țări constituite în UE, care prin Consiliul de conducere emite „Directive Europene“ care nu se potrivesc cu nivelul de înțelegere al românilor pe care nu poți să-i transformi peste noapte din „cetățeni dominanți“ în „cetățeni dominați“, după cum nu se poate compara nici măcar în viitorii 100 de ani economia României cu economia statelor vest-Europene, prin simplul fapt că aceste state au acumulat capitaluri uriaşe din exploatarea altor state din Africa şi ASIA. În concluzie, economiile acestor state se vor duce înainte cu viteză, iar România niciodată nu va căpăta o asemenea viteză economică, încât să ajungă la nivelul lor economic. Datorită acestui lucru, în cursul anului 2016, însăşi la nivelul Consiliului Europei şi a Parlamentului European, a existat sintagma „Europa cu două viteze“ lansată pe piața media de Angela Merkel, preşedintele Franței alături de Anglia şi câteva regate bogate din vest. De aceea, avem datoria să sprijinim punctul de vedere guvernamental al premierului actual, cu privire la necesitatea ca cetățenii să-şi exprime punctul de vedere în cunoştință de cauză cu privire la „aderarea“ sumelor depuse la pilonul II de pensie care trebuie să ajungă să fie administrate de stat şi nu de societăți de asigurare multinaționale pe care nimeni nu le garantează existența în timp. După cum spune românul, „ce-i în mână nu-i minciună. Cu alte cuvinte, cetățenii români trebuie să aibă încredere în pilonul I de pensii care este administrat de stat în condiții optime şi corespunzătoare, mai bine şi mai sigur decât societățile private. Mai mult decât atât, aşa cum precizam la început, statul român constituțional garantează nivelul de trai, asumându-şi obligațiile pentru ca veşnic aceste pensii să fie plătite la timp. Acesta trebuie să fie asigurate prin numirea în fruntea Guvernului unui prim ministru care să răspundă cu libertatea de respectarea constituției, iar în spatele lui să existe un mare economist cu experiență în funcția de ministru al finanțelor. Pentru funcția de ministru al finanțelor, trebuie să existe o personalitate având vârsta de peste 50 de ani, care să aibă capacitatea să gestioneze finanțele încât cetățenii să nu mai aibă grija faptului că peste nu ştim câți ani, nu îşi vor mai primi pensiile, grijă care în prezent domină cetățenii tineri şi vârstnici. România are bogății care pot renaşte precum Pasărea Phoenix din cenuşă. Amintim în acest sens faptul că doar prin valorificarea curentului electric de către statul român, curent care se produce nu cu costuri eoliene şi nucleare, ci prin centralele hidroelectrice. România poate doar din curent electric să-şi asigure pensiile şi un nivel de trai satisfăcător. Dacă mai avem în vedere „perenitatea agriculturii“, a izvoarelor de ape minerale şi termale, a aerului nepoluat care conduce dezvoltarea turismului la niveluri ridicate, țara noastră poate deveni într-adevăr „grădina Maicii Domnului“, atât pentru tineri, vârstnici, cât şi pentru pensionari de toate gradele. Trebuie doar să avem o clasă politică cu multă minte, şi de ce nu, în vârful ei, să avem nu numiri pe criteriul vârstei, ci criterii precum: înțelepciune, competență, pregătire profesională, patriotism şi sacrificiu față de interesele naționale ale României şi nu vânzarea către interesele altor țări aşa cum s-a întâmplat în religie cu Iuda care l-a vândut pe Christos. De aceea, credem că actualii 32 de europarlamentari care nu reprezintă interesele României în fața altor țări, au fost cumpărați precum Iuda, de către statele din vest. Datorită acestui lucru, aceşti europarlamentari au salarii de peste 8000-10000 euro lunar, bani din munca celor care primesc 1500-2000 lei în țara lor. Mai mult decât atât, aceşti europarlamentari sunt aleşi prin trafic de influență politică, din rândul soțiilor conducătorilor politici sau al foştilor conducători care au găsit în Parlamentul European un loc călduț şi fără griji. Amintim în acest sens pe fostul prim ministru Theodor Stolijan, pe soția fostului lider PNL Crin Antonescu, pe soția fostului prim ministru Victor Ponta, pe protejata pe viață a lui Ion Iliescu, Corina Crețu, care a ajuns comisar european fără să fi strălucit în apărarea intereselor României în fața UE. De aceea, cetățenii trebuie să înțeleagă că aceşti domni sau doamne care au primit votul cetățenilor, nu sunt altceva decât nişte trădători de țară şi neam şi nimic altceva.

Ţara	Contribuţii sociale	Contribuţii generale	Altele
România	73%	12%	15%
Cehia	81%	18%	1%
Slovacia	80%	14%	2%
Estonia	80%	20%	0%
Belgia	73%	25%	2%
Letonia	65%	35%	0%
Germania	***63%***	***36%***	***1%***
Austria	66%	33%	1%
Franţa	66%	30%	4%
Olanda	68%	20%	12%
Italia	57%	41%	2%
Polonia	55%	40%	10%
Grecia	58%	31%	11%
Luxemburg	51%	45%	4%
Finlanda	50%	44%	6%
Danemarca	29%	63%	8%
Norvegia	44%	56%	0%
Irlanda	40%	54%	6%
Cipru	35%	54%	11%
Marea Britanie	***48%***	***51%***	***15%***
Suedia	48%	50%	2%

COL. (R) DUMITRU BOŢILĂ

POLIŢIA ÎN ACŢIUNE

Reţinuţi după ce ar fi sustras un autoturism

Polițiştii Serviciului Investigații Criminale Argeş au identificat pe R.L., de 20 de ani și pe N.G., de 19 ani, ambii din Piteşti, bănuiți de săvârşirea infracțiunilor de furt calificat, conducerea unui autovehicul neînmatriculat şi conducerea unui autovehicul fără permis de conducere.

Din cercetări, polițiştii au stabilit că în noaptea de 11 spre 12 august a.c., cei doi ar fi sustras un autoturism neînmatriculat de pe raza municipiului Piteşti, pe care ar fi montat plăcuțe cu numere de înmatriculare sustrase de pe un alt autoturism, şi ulterior l-ar fi condus fără a poseda permis de conducere.

Cei doi au fost reținuți pe bază de ordonanță pentru 24 de ore urmând să fie prezentați Parchetului de pe lângă Judecătoria Pitești, cu propunere de punere în mişcare a acțiunii penale şi arestare preventivă.

Reţinut după ce ar fi părăsit locul accidentului

Polițiştii din cadrul Serviciului Rutier Argeş l-au identificat pe T.I., de 27 de ani, din comuna Bujoreni, județul Vâlcea, bănuit de săvârşirea infracțiunilor de ucidere din culpă şi părăsirea locului accidentului.

Din cercetări, polițiştii au stabilit că, în data de 27 august a.c., în timp ce conducea un autoturism pe D.J. 703, pe raza comunei Cuca, din direcția Stănicei către DN7, cel în cauză ar fi acroşat o femeie de 87 de ani, din localitate.

În urma accidentului, victima a fost transportată la Spitalul Județean Argeş unde ulterior a decedat.

După producerea evenimentului rutier tânărul ar fi părăsit locul producerii accidentului fără încuviințarea organelor de poliție.

În data de 28 august a.c., conducătorul auto a fost reținut pe bază de ordonanță pentru 24 de ore, urmând să fie prezentat Parchetului de pe lângă Judecătoria Piteşti, cu propuneri legale.

Sancţiuni aplicate de poliţiştii rutieri din Argeş

În ultimele ore, polițiştii din cadrul Serviciului Rutier Argeş şi cei ai structurilor municipale şi orăşeneşti de poliție rutieră au continuat acțiunile pentru prevenirea evenimentelor rutiere, precum şi pentru conştientizarea conducătorilor auto cu privire la riscurile la care se expun şi îi expun pe ceilalți participanți la trafic prin nerespectarea regulilor de circulație.

Ca urmare a abaterilor constatate, au fost aplicate 112 sancțiuni contravenționale în valoare totală de 28.830 de lei, au fost reținute în vederea suspendării dreptului de circulație 13 permise de conducere şi au fost retrase 4 certificate de înmatriculare.

Rubrica de sănătate

3 simptome ale infarctului miocardic

Simptomul dominant al infarctului miocardic este durerea toracică. Există însă cazuri în care infarctul miocardic se manifestă cu alte simptome, mai puţin cunoscute de publicul larg, ce ar trebui să atragă atenţia asupra unui posibil infarct miocardic.

Durerea toracică

Este tipică într-un infarct miocardic este localizată în spatele sternului, în mijlocul cutiei toracice. Are intensitate maximă încă de la debut, este violentă, iar pacientul este foarte anxios. În anumite situații, durerea toracică dintr-un infarct miocardic poate fi mai puțin intensă şi dramatică, iar pacientul ne prezenta numai o senzație de presiune sau de arsură la nivelul toracelui care poate constitui un semnal privind infarctul miocardic.

Oboseală excesivă

Majoritatea femeilor active, din cauza multiplelor responsabilități şi activități pe care le au, pot acuza, din când în când, o senzație de oboseală accentuată, care poate fi normală. Totuşi, dacă această senzație de oboseală a debutat sau s-a accentuat de puțin timp, ar trebui să fie un semnal de alarmă pentru un posibil infarct de miocard.

Respiraţie îngreunată

Odată cu înaintarea în vârstă, sedentarismul şi creşterea greutății corporale pot determina oboseală precoce şi respirație îngreunată în timpul unui efort fizic.

Biroul executorului judecătoresc

IORDACHE VASILE

Tudor Vladimirescu, nr.2,
Curtea de Argeș
Tel.: 0248-728925

Curtea de Argeș
Birou Notarial

Granciu Aurel

Str. Negru Vodă, nr. 117,
Tel: 0248729406; 0745177600

DEŞTEPTAREA ROMÂNIEI 1848

Voi ce stați în adormire, voi ce stați în nemişcare,
N-auziți prin somnul vostru acel glas triumfător,
Ce se-nalță pîn' la ceruri din a lumei deşteptare,
Ca o lungă salutare
Cătr-un falnic viitor ?
Nu simțiți inima voastră că tresare şi se bate ?
Nu simțiți în peptul vostru un dor sfînt şi românesc
La cel glas de înviere, la cel glas de libertate
Ce pătrunde şi răzbate
Orice suflet omenesc ?
Iată! lumea se deşteaptă din adînca-i letargie !
Ea păşeşte cu pas mare către-un țel de mult dorit
Ah! treziți-vă ca dînsa, frații mei de Românie!
Sculați toți cu bărbăție,
Ziua vieței a sosit !
Libertatea-n fața lumei a aprins un mîndru soare,
Ş-acum neamurile toate cătră dînsul ațintesc
Ca un cârd de vulturi ageri cu-aripi mîntuitoare
Se cerc vesel ca să zboare
Cătră soarele ceresc!
Numai tu, popor române, să zaci vecinic în orbire ?
Numai tu să fii nevrednic de-acest timp reformator ?
Numai tu să nu iei parte la obşteasca înfrățire,
La obşteasca fericire,
La obştescul viitor ?
Până când să creadă lumea, o ! copii de Românie!
C-orice dor de libertate a perit, s-a stins din voi ?
Până cînd să ne tot plece cruda, oarba tiranie
Şi la caru-i de trufie
Să ne-njuge ea pe noi ?
Până cînd în țara noastră tot străinul să domnească ?
Nu sînteți sătui de rele, n-ați avut destui stăpîni ?
La arme, viteji, la arme ! faceți lumea să privească
Pe cîmpia românească
Cete mîndre de români !
Sculați, frați de-acelaşi nume, iată timpul de frăție!
Peste Molna, peste Milcov, peste Prut, peste Carpați
Aruncați brațele voastre cu-o puternică mîndrie
Şi de-acum pe vecinicie
Cu toți mînile vă dați!
Hai, copii de-acelaşi sînge ! hai cu toți într-o unire
Libertate-acum sau moarte să cătăm, să dobîndim
Pas, români! lumea ne vede... Pentru-a Patriei iubire
Pentru-a mamei desrobire
Viața noastră să jertfim!
Fericit acel ce calcă tirania sub picioare!
Care vede-n a lui țară libertatea renviind,
Fericit, măreț acela care sub un falnic soare
Pentru patria sa moare,
Nemurire moştenind.

VASILE ALECSANDRI

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 314 DIN 3-28 DECEMBRIE 2015

UMOR LA REFLECTOR

☺ ☺ ☺

E trist când ajungi din amantă soție. Ştii că locul amantei este gol.

☺ ☺ ☺

Cât eşti băiețel, ți-e frică de „monstrul“ de sub pat, fără să bănuieşti că, după ce te vei însura, monstrul va fi cu tine în pat...

☺ ☺ ☺

Copiii se împart în două categorii: needucați şi ai noştri...

☺ ☺ ☺

Dacă cineva îți va spune vreodată că munca ta este neprofesională, aminteşte-i că Arca lui Noe a fost construită de un amator, iar Titanicul a fost construit de profesionişti...

☺ ☺ ☺

Borfaşii amatori jefuiesc o bancă... cei profesionişti înființează una!

☺ ☺ ☺

Cele mai multe minciuni se spun înainte de alegeri, în timpul dragostei şi după pescuit!

☺ ☺ ☺

Când se îmbolnăveşte o femeie: - Sunt bine, doar puțin obosită... Când se îmbolnăveşte un bărbat: - Ascultați la mine, dragii mei. Acestea ar putea fi ultimele mele cuvinte...

☺ ☺ ☺

- Dragule ce părere ai despre relația noastră..?? - Numără stelele de pe cer şi ai să-ți dai seama. - Wow este infinită!! - Nu, este o pierdere de timp....

☺ ☺ ☺

- Doctore, după ce-mi pun ochelarii pe care mi i-ați recomandat, voi putea citi? - Desigur.
- Ah, ce bine. Până acum n-am ştiut să citesc!

☺ ☺ ☺

- Bulă, ce înseamnă să fii diplomat? - Să te gândeşti de două ori înainte să nu spui nimic...

☺ ☺ ☺

Soacra: - Am trecut ieri pe lângă casa voastră Ginerele - Mulțumesc frumos...

☺ ☺ ☺

O blondă este întrebată la ora de religie: - Câte porunci există? - Zece. - Şi ce se întâmplă, dacă nu respecți una dintre ele? - Rămân nouă!

☺ ☺ ☺

Animalul meu preferat este ursul panda. Nu este deloc rasist. Este şi alb şi negru şi asiatic.

☺ ☺ ☺

- Tăticule, ție ți s-a îndeplinit vreo dorință din copilarie? - Sigur că da! Toată lumea mă trăgea de păr şi visam să fiu chel.

☺ ☺ ☺

La telefon:
Ea: - Ce faci, dragă? El: - La Spitalul de Urgență. Ea: - Aoleu! Cum la Urgență? Ce faci acolo? El: - Fac la dreapta, pe Floreasca

☺ ☺ ☺

Medicul:
- Întoarceți-vă spre geam şi scoateți limba! Pacientul: - Înțeleg să scot limba, dar de ce trebuie să fiu îndreptat spre geam? Medicul: - Nu-l suport pe tipul de vizavi…

☺ ☺ ☺

- Gândeşte-te, dragă, zece ani şi nici o ceartă! - Ştiu, laş ticălos ce eşti!

Motto: Sir. Winston Churchill

„Dacă poți să-ți începi ziua fără o ceaşcă de cafea, să te bucuri de viață şi să nu iei în seamă stresul sau oboseala, să te abții de la văicăreli şi să nu-i oboseşti pe cei din jur cu problemele tale, să mănânci în fiecare zi aceeaşi mâncare şi să fii recunoscător pentru asta, să-l înțelegi pe omul drag, chiar şi atunci când el n-are timp pentru tine, să nu iei în seamă învinuirile omului iubit, atunci când lucrurile nu merg chiar cum ai fi vrut tu, să-ți păstrezi calmul atunci când eşti criticat, să te porți la fel cu un prieten bogat ca şi cu unul sărac, să te descurci fără minciună sau înşelătorie, să-ți controlezi stresul fără doctorii, să te relaxezi fără băutură, să adormi fără tablete, să spui sincer că n-ai idei preconcepute față de culoarea pielii cuiva, convingerile religioase, orientarea sexuală sau politică, asta înseamnă că ai atins nivelul de dezvoltare al câinelui tău“.

Rubrica de sănătate

Leguma care „mănâncă“ zahăr - Fasolea, duşmanul diabetului

Pentru că are foarte puțină grăsime şi colesterol deloc, fasolea este foarte indicată în regimul diabeticilor. O porție de fasole în fiecare zi, îi ajută pe cei care au diabet de tip 2 să țină sub control nivelurile de zaharuri din sânge şi reduce riscul de infarct.

De altfel, fasolea mai este cunoscută şi sub denumirea de „mâncător de zahăr“, pentru că este foarte bogată în fibre vegetale, care împiedică absorbția zaharurilor şi reduc secreția de insulină. Conținutul bogat de substanțe nutritive o face un produs alimentar foarte sănătos.

Fasolea este o sursă de vitamina B, potasiu, seleniu, magneziu şi chiar calciu. Fasolea conține o varietate de vitamine şi minerale, inclusiv calciu, fosfor, potasiu, acid folic, magneziu şi fier. Calciul şi fosforul joacă un rol vital în sănătatea oaselor. Potasiul acționează împreună cu sodiul pentru a menține o tensiune arterială sănătoasă.

Magneziul are mai multe scopuri în organism: susține funcțiile musculare şi nervoase, menține sistemul imunitar, se îngrijeşte de sănătatea oaselor şi a tensiunii arteriale şi ajută la metabolizarea energiei. Fierul este o parte importantă a proteinelor de transport de oxigen în sânge şi promovează dezvoltarea celulelor.

Recomandată anemicilor

Boabele de fasole sunt surse concentrate de molibden, un mineral mai puțin cunoscut, necesar pentru fabricarea unor enzime cu rol în detoxifierea organismului. Deoarece are un conținut bogat de fibre, de proteine, glucide, fier, potasiu, seleniu şi de calciu, medicii o recomandă celor care au carență de fier, copiilor aflați în perioada de creştere şi persoanelor care sunt în convalescență. Deoarece are un indice glicemic foarte scăzut, diabeticii n-ar trebui să ignore acest aliment.

Glucide bune

În funcție de soiul legumei, valoarea enegetică a boabelor uscate este de 200-250 kcal/ la 100 g. Un studiu recent al nutriționiştilor europeni menționează că glucidele conținute în fasolea boabe, fac parte din categoria glucidelor „bune,“ care nu cresc glicemia, în comparație cu alimentele bogate în carbohidrați (cum sunt fructele), care furnizează energie de scurtă durată. De asemenea, fasolea boabe este şi o sursă de vitamine (A, complexul B, C, E, K şi PP), de acid folic şi de enzime.

În acelaşi timp, cercetările au scos la iveală şi faptul că, la consumatorii de fasole boabe, riscul de a face cancer la colon, la sân sau de a suferi de o boală cardiacă este redus. Fasolea uscată conține fibre solubile şi insolubile. Prima categorie de fibre previne constipația, iar cele insolubile reduc nivelul grăsimilor din sânge.

Cea mai lungă viaţă confirmată în istorie

Jeanne Louise Calment a avut cea mai lungă viață confirmată în istorie: s-a născut în anul 1875 şi a murit în 1997, la 122 de ani şi 164 de zile.

S-a născut cu un an înainte ca Alexander Graham Bell să patenteze telefonul, cu14 ani înainte ca Alexandre Gustave Eiffel să construiască Turnul Eiffel şi chiar l-a întâlnit pe Van Gogh, despre care a declarat că „era murdar, prost îmbrăcat şi sumbru“.

Potrivit Los Angeles Times. Jeanne Louise, s-a născut în Franța şi a trăit toată viața în oraşul Arles, fiind activă până în ultimele zile. La 85 de ani practica scrima, la 100 de ani încă mergea pe bicicletă, la 114 ani a jucat în film.

A început să fumeze pe când avea doar 21 de ani și a renunțat la 116 ani!, dar nu pentru că nu se simțea bine ci pentru că aproape își pierduse vederea şi nu mai voia ca de fiecare dată să roage pe cineva să-i aprindă o țigară.

A trăit o viață liniștită: s-a căsătorit cu un bărbat bogat şi şi-a petrecut mult timp jucând tenis, făcând ciclism şi înotând.

Înainte de a muri, Jeanne Louise a dezvăluit câteva dintre secretele sale: râdea mult, îşi făcea puține griji, mânca aproape un kilogram de ciocolată pe săptămână şi îşi hidrata pielea cu ulei de măsline.

Calment şi-a păstrat claritatea minții până în ultimele zileale vieții. Când a fost întrebată, la cea de-a 120-a aniversare, cum vede viitorul, doamna a răspuns: „Foarte scurt!“

Regulile de viață ale lui Jeanne Louise Calment: Fiecare vârstă are propria fericire şi propriile probleme. Zâmbesc şi râd mereu. Aşa îmi explic motivul longevității mele.

Numai proştii nu zâmbesc şi nu râd.

M-am ferit de oamenii posaci, închişi în ei, fără prieteni, care îți strică ziua numai când îi vezi.

Nu mi-e teamă de nimic; poate doar de prostia agresivă. Sunt interesată de orice, dar nu mă pasionează nimic.

Tinerețea este mai degrabă o stare spiritual decât fizică. Din acest motiv, sunt doar o fetiță care, în ultimii 70 de ani, arată ceva mai rău. Sunt îndrăgostită de vin. Vinul stimulează umorul, starea bună, altruismul, ideile năstruşnice, adevărul, iubirea şi sexul.

Dacă îti propui ceva şi nu poți face nimic, nu-ți face griji din cauza asta. Propune-ți altceva.

Am o mare dorință de a trăi şi un apetit bun, mai ales pentru dulciuri.

Niciodată nu folosesc rimel, pentru că de multe ori râd până îmi dau lacrimile. Văd prost, aud prost şi mă simt prost, dar e o nimica toată. Exist. Am impresia că voi muri de râs. Ce poate fi mai grozav?

Am picioare de fier, dar, dacă e să fiu sinceră, au început să ruginească. Şi ce picioare aveam!

M-am bucurat de fiecare ocazie, am respectat principiile morale şi nu regret nimic.

Am avut noroc.

În timp ce DNA şi Parchetele se ocupă de mărunţişuri

Cea mai mare fraudă a tuturor timpurilor este HG 834/1991 privind terenurile fostelor întreprinderi de stat

Paguba Statului Român după 27 de ani a economiei de piaţă - patru mii de miliarde de dolari

Aşa cum spuneam în titlu, paguba adusă României şi poporului român, datorită „monstruosului act de la 22 decembrie 1989“, se ridică la uriaşa sumă de patru mii miliarde de dolari, cât reprezenta activul şi pasivul întreprinderilor de stat la care lucrau la începutul acestui an, peste 12 milioane angajaţi. După cum veţi vedea la articolul 1, Guvernul hotărâse destul de clar care era suprafaţa terenurilor ocupate de societăţile comerciale. Pentru acest lucru s-a săvârşit o mare greşeală penală, prin faptul că a lăsat la latitudinea ministerelor şi chiar a primăriilor, să emită titluri de proprietate asupra „necesarului terenurilor, conform obiectului de activitate“. Marea pagubă asupra patrimoniului naţional s-a datorat interpretării greşite a Legii 500 care avea ca obiect evaluarea patrimoniului începând cu ultimul scaun şi masă şi clădiri şi utilaje de mare valoare. Fostele consilii de administraţie, fraudulos, au redus valoarea patrimoniului prin casarea unor obiecte şi utilaje care în final, au dus la subevaluarea patrimoniului. În acest context, înfiinţându-se un ministru care se ocupa de aceste întreprinderi pentru privatizare, având şi imbold din partea conducerii UE, prin forţarea timpului privatizării, a avut loc dezastrul public privind vânzarea pe nimic a unor fabrici şi uzine care au intrat cu dedicaţia conducerii statului în mâinile unor societăţi multinaţionale. Trebuie precizat faptul că aceste nenorociri economice au avut loc după întâlnirea criminală dintre Gorbaciov şi Bush. Aceştia au împărţit marile întreprinderi după interesele unor state. Amintim în acest sens faptul că Germania a luat partea leului, reprezentată de industria cimentului, precum şi unele mari fabrici şi uzine care lucrau pentru apărare. Tot Germania prin Austria, care a fost, este şi va fi o anexă a Germaniei, a luat marea bogăţie a României, petrolul şi industria petrolieră. Rusia, a avut interes să distrugă o parte din industria grea reprezentată de combinatele de la Târgovişte, Câmpia Turzii, care reprezentau industria de prelucrare a fierului. Anglia, prin miliardarul indian Mital, a luat cel mai mare combinat de la Galaţi, lăsând populaţia municipiului Galaţi şomeră. Spania şi Italia au fost interesate de terenuri agricole productive, lucru dovedit şi în prezent, când o treime din suprafaţa agricolă a ţării se află în posesia lor. O parte din Ţările Nordice, fondatoare a UE, au avut şi ele „partea leului“. Prin distrugerea serelor, Olanda deţine controlul vânzării florilor în România. Într-un cuvânt, pntru că spaţiul nu ne permite, putem spune că totul ni s-a impus din Occident prin UE care conduce împotriva Constituţiei, respectiv art. 1 din legea fundamentală, folosind metoda stalinistă „Directive UE“. În ultimii doi ani, datorită influenţei statului german, prin forţarea alegerii unui preşedinte etnic german, în fruntea statului se află în prezent domnul Klaus Verner Iohannis, care nu ştie să vorbească cel puţin mai bine româneşte. Domnia sa, a dat lovitură de graţie statului român prin Dictatul numirii unui prim ministru de origine maghiaro-română, pe numele său Cioloş, având dublă cetăţenie, cu soţia franţuzoaică. Acesta şi-a impus „Guvernul său“, a preluat instituţiile de forţă ale statului folosindu-se de cozile de topor aflate la conducerea SRI prin generalul Coldrea, după care a înfiinţat DNA care este în afara constituţiei. Şi clasa politică tace, având frica de măsurile criminale impuse de DNA împotriva capitalului românesc, a capitaliştilor români, aşa cum erau ei, buni sau răi, erau de-ai noştri.

Eşecul politicii Iohanniste prin „manifestaţiile de stradă“

După ce domnia sa, cu sprijinul unor laşi politici, cum este Crin Antonescu şi chiar Traian Băsescu, s-a „împopoţonat“ cu funcţia de preşedinte PNL, a devenit preşedintele „tăcut“ şi nu jucător, ca Traian Băsescu. Omul Iohannis tace şi face. „Eu vreau partidul meu“, „Eu vreau Guvernul meu“ şi cu sprijinul instituţiilor de forţă, doreşte şi „Parlamentul său“. Toate aceste nelegiuiri se întâmplă cu aproape doi ani, la celebrarea celui mai important eveniment al statului român, împlinirea a 100 ani de la Unirea de la 01 decembrie 1918. Toate aceste măsuri de intimidare a poporului român, materializate prin marile demonstraţii stradale pe care le-a incitat personal, având sprijinul populaţiei din Ardeal, unii dintre ei „ungurofili“ de tipul lui: Boc de la Cluj, unde a avut cele mai puternice demonstraţii după Bucureşti. Analizând cu atenţie situaţia politică a României şi punctele de vedere ale unor membrii ai Academiei Română, a unei foste cadre militare în rezervă şi retragere, a unor oameni de cultură care public văd dezastrul în care ne-a băgat domnul preşedinte Iohannis „ales cu japca“ în decembrie 2014. Pentru toate aceste măsuri, putem să tragem concluzia că, conducerea statului german actuală şi nu poporul german doreşte să plătească statului român şi poporului român 100 de ani de umilinţă atunci când au pierdut primul război mondial şi s-a realizat întregirea naţiunii române, iar cea de-a doua palmă dată Germaniei împotriva voinţei poporului român a fost cea prin care la 23 august 1944, prin voinţa SUA, Angliei, Franţei şi URSS, s-au întors armele împotriva armatei germane. Efectul pentru Germania a fost catastrofal. A căzut linia de fortificare Galaţi-Focşani-Nămoloasa-Buzău, care ar fi oprit înaintarea ruşilor până la Elba cu cca. 6-7 luni dacă se are în vedere obstacolul natural Munţii Carpaţi care nu puteau fi trecuţi cu uşurinţă. Sigur că nu poporul român a stabilit problemele militare şi politice. Noi doar am suferit pagube importante de război, seceta din 1947, şi instaurarea dictaturii staliniste şi nu comuniste, cum în mod greşit politicienii pronunţă. Aceasta este misiunea probabil a domnului preşedinte Iohannis care face tot ce este posibil să creeze haos politic, economic, pentru că militar nu mai poate, armata română devenind doar o armată de cruciaţi care luptă pe teritorii străine cu care noi, românii, nu avem niciun fel de conflict. Despre această temă se poate vorbi mai mult. Autorul a dorit doar să atragă atenţia asupra faptului că originea şi reverberaţiile actului de la 22 decembrie 1989 sunt materializate prin HG 834 şi implicit mişcările de stradă începute cu „focul de la Colectiv din 2015“ şi impunerea „dictaturii Iohannis“ care încălcând Constituţia şi-a numit „Guvernul lui“, trădător de ţară aflat în slujba celor care emit „directive împotriva consituţiei“. Şi Curtea Constituţioanlă tace. Oare de ce? Parlamentul tace. Oare de ce? Cine plăteşte ca în România să existe haos şi ţara să fie condusă de oamenii din stradă în care se văd figurile palide de trădători ale Alinei Gorgiu, Nicuşor Dan cu franţuzoaica sa, precum şi cu majoritatea deputaţilor unui partid care peste noapte, cu bani de la Soroş, şi-a luat numele de Uniunea Salvaţi România (USR). Oare ce salvează această imbecilitate de partid pus în slujba altor ţări? Ne întrebăm. Poate cineva ne va răspunde.

DUMITRU CÂRCENI

În aplicarea prevederilor art. 19 şi 20 din Legea 15/1990 privind reorganizarea unităţilor economice de stat ca regii autonome şisocietăţi comerciale,

GUVERNUL HOTĂRĂŞTE:

Art. 1- Terenurile aflate în patrimoniul societăţilor comerciale cu capital de stat la data înfiinţării acestora, necesare desfăşurării activităţii conform obiectului lor de activitate, se determină, pentru societăţile comerciale înfiinţate prin hotărâre a Guvernului, de către organele care, potrivit legii, îndeplinesc atribuţiile ministerului de resort, iar pentru societăţile comerciale înfiinţate prin decizia organului administraţiei locale de stat, de către autoritatea publică judeţeană.

Art. 2- Criteriile de stabilire şi de evaluare a terenurilor care fac parte din patrimoniul societăţilor comerciale se aprobă de Ministerul Economiei şi Finanţelor împreună cu Ministerul Lucrărilor Publice şi Amenajării Teritoriului, cu consultarea ministerelor interesate.

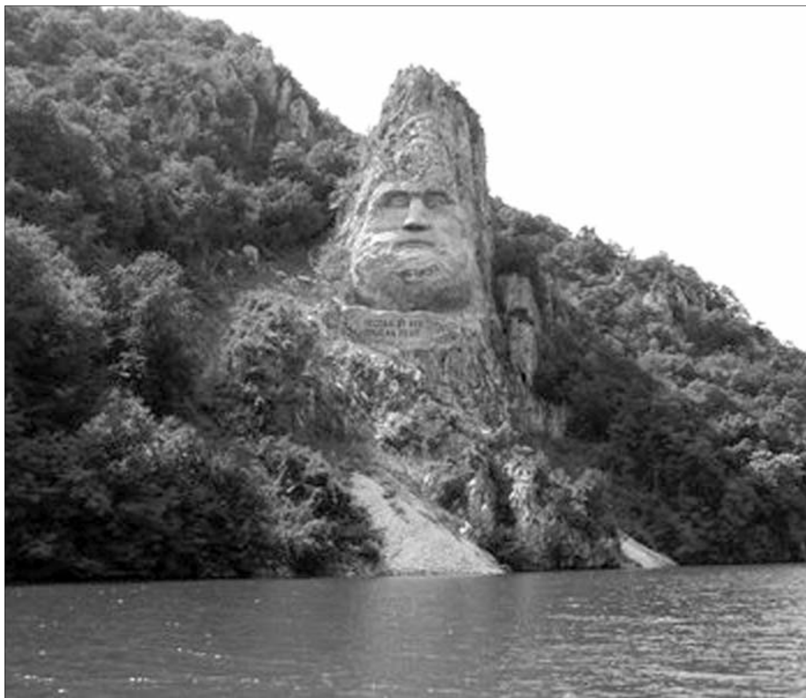
PRIM MINISTRU THEODOR STOLOJAN

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 342 DIN 20 FEBRUARIE - 6 MARTIE 2017

Motto: „Comandantul militar reprezintă destinul unei naţiuni“ - Helmuth Won Moltke

Regele Decebal - cel mai mare conducător al poporului daco-român (anii 60- 106)

O istorie care nu trebuie uitată

Slăbiciunea apărării romane la Dunăre în timpul împăratului Domiţian (81-96) a permis dacilor efectuarea unor campanii de pradă în anii 85-86 d.Hr. asupra provinciei romane de la sudul Dunării, Moesia (cel mai probabil în Dobrogea). În 87 d.Hr., realizând că nu va putea comanda un război de amploare contra Imperiului Roman, regele Daciei Duras (numit şi Diurpaneus) i-a cedat puterea lui Decebal. Anul naşterii lui Decebal nu este cunoscut; nu este sigur că era fiul regelui Scorilo, contemporanul lui Nero (54-68). Istoricul roman Dio Cassius scria despre noul rege că era un „om cu mare pricepere în treburile războiului, cu mare iscusinţă în executarea operaţiilor de luptă. Ştia foarte bine când era momentul să atace şi când trebuia să se retragă, era meşter în a întinde o cursă şi în a cîştiga victoria în luptă, iscusit cînd era cazul să profite din plin de victorie sau cînd era în folosul lui să părăsească bătălia, dacă se simţea în inferioritate“.

Chiar în primul an al domniei, Decebal s-a confruntat cu ofensiva generalului roman Cornelius Fuscus îndreptată spre capitala Sarmizegetusa (Grădiştea Muncelului din Munţii Orăştiei), care urmărea pedepsirea atacurilor dacice din anii precedenţi. Decebal a ştiut să profite de avantajele terenului, efectuând operaţiuni de hărţuire în timpul marşului armatei romane spre capitală, desfăşurat probabil prin pasul Bumbeşti. În ambuscada organizată undeva în munţi, numeroşi militari romani au fost ucişi (inclusiv generalul Fuscus), ori luaţi prizonieri. A fost un dezastru pentru armata romană, care însă nu a fost exploatat de Decebal printr-o contraofensivă în Moesia. A urmat în schimb o nouă ofensivă romană, în anul 88, comandată de generalul Tettius Iulianus, guvernatorul provinciei Moesia Superior. După ce a înaintat prin Banat, armata acestuia a reuşit să înfrângă oastea lui Decebal la Tapae (probabil Porţile de Fier ale Transilvaniei), dar nu a mai avansat până la capitală, fiindcă regele dac a executat o stratagemă, care a constat în inducerea în eroare asupra efectivelor sale (trunchiurile de copaci dintr-o pădure au fost acoperite cu haine şi arme, pentru a crea impresia existenţei unui mare număr de luptători). Războiul a fost pierdut de Decebal, dar pacea s-a încheiat în condiţii avantajoase pentru el, fiindcă Domiţian fusese între timp înfrânt de marcomani (grup germanic din Pannonia, vecini cu dacii).

Speculând situaţia dificilă în care se afla Domiţian, Decebal a negociat în 89 (prin intermediul fratelui său Diegis) un tratat de pace prin care Dacia beneficia de subsidii şi de munca unor constructori şi meşteri romani, care au contribuit decisiv la îmbunătăţirea apărării capitalei şi a fortificaţiilor mconjurătoare, precum şi la dotarea cu armament. Astfel, Dacia devenea un regat clientelar (aceste regate erau state din vecinătatea imperiului, legate prin tratate care răsplăteau menţinerea relaţiilor paşnice prin plata unor sume de bani). Decebal a avut în vedere şi sprijinul pe care Imperiul Roman îl putea acorda în cazul unor eventuale conflicte cu populaţiile vecine (iazigii din vest şi roxolanii din est, care erau pericole potenţiale atât pentru Dacia, cît şi pentru Imperiul Roman). Prin acceptarea păcii, Decebal a salvat existenţa statului dac şi a crescut capacitatea sa de luptă, ia condiţiile în care puterea romană încă nu era interesată de cuceriri dincolo de frontiera naturală reprezentată de Dunăre.

Venirea la putere a împăratului Traian (98-117) a marcat o schimbare radicală a atitudinii faţă de Dacia, care se înscria în politica sa generală de consolidare a statului roman şi de eliminare a tuturor pericolelor majore de la frontierele imperiului. Noul împărat a considerat ineficientă menţinerea statu-quo-ului prin subsidiile acordate de Domiţian, fiindcă acestea sporeau prea mult capacitatea militară a statului lui Decebal. Plăţile au fost suspendate, iar armata romană a fost trimisă într-o expediţie peste Dunăre. Războiul a început în primăvara anului 101, fără ca Decebal să fi reacţionat la încetarea subsidiilor. Forţa expediţionară romană compusă din 13 legiuni şi zeci de unităţi auxiliare (adică în jur de 150.000 militari) a pătruns până aproape de Sarmizegetusa pe mai multe direcţii. La Tapae a avut o nouă bătălie, pierdută de Decebal, ale cărui forţe au fost silite să se retragă pentru a apăra capitala, în iarna 101-102, Decebal a plănuit şi executat o îndrăzneaţă manevră care ar fi schimbat radical evoluţia conflictului, dacă ar fi reuşit. Folosind şi forţele unor aliaţi din Moldova (sarmaţii roxolani pe care îi atrăsese de partea sa), oastea lui Decebal a trecut Dunărea îngheţată în Dobrogea, cu scopul de a avansa spre vest pentru a distruge garnizoanele romane din Moesia şi să rupă astfel legătura trupelor staţionate în Dacia cu imperiul. Pătrunsă în Dobrogea, oastea dacă a fost însă înfrântă într-o bătălie în care şi romanii au suferit pierderi foarte grave. Pe locul unde a avut loc lupta a fost ridicat ulterior monumentul Tropaeum Traiani (Adamclisi). Eşecul manevrei i-a impus lui Decebal acceptarea păcii. Prin tratatul din 102, Dacia pierdea nu numai regiunea de la sud de Carpaţi (anexată la Moesia), ci şi sudul Transilvaniei, inclusiv capitala, unde a fost instalată o garnizoană romană. Ceea ce mai rămânea din Dacia era un stat obligat să menţină relaţii paşnice cu Imperiul Roman şi cu aliaţii acestuia. Decebal era obligat să predea prizonierii şi maşinile de război, şi să distrugă cetăţile.

Se pare că după pierderea Sarmizegetusei, Decebal s-a instalat în cetatea de la Piatra Craivii din Munţii Apuseni, situată la nord de locul unde romanii vor construi castrul Apulum. Forţele rămase erau însă insuficiente. Unii nobili daci (tarabostes) au trădat, iar alianţa plănuită de Decebal cu alt inamic al romanilor, regele Pacorus al II-lea (78-110) al părţilor (regat aflat pe teritoriile actualelor state Irak şi Iran) nu s-a realizat (solul trimis de Decebal a fost interceptat de romani). Proiectul de alianţă evidenţiază însă anvergura gândirii strategice a lui Decebal, care viza reducerea presiunii militare romane la Dunăre prin apariţia unui alt focar de conflict. Nerespectarea de către Decebal a condiţiilor păcii din 102 (reluarea înarmării, refacerea cetăţilor şi politica externă anti-romană) l-a determinat pe Traian să declanşeze un nou război contra sa, în vara anului 105, un conflict care avea în mod clar caracterul unei campanii de pedepsire a încălcării tratatului de pace. Având forţe reduse şi lipsit se pare de aliaţi, Decebal a încercat să evite războiul, dar Traian a cerut o capitulare necondiţionată, care a fost însă considerată inacceptabilă. Sperând poate că ar putea elimina astfel pericolul de război, Decebal a trimis nişte dezertori să-l ucidă pe Traian, dar planul a eşuat. Alt vicleşug a fost capturarea unui general (Longinus), Decebal cerând în schimbul eliberării acestuia restituirea teritoriului cedat în 102 şi despăgubiri de război. Traian a respins însă aceste propuneri şi a atacat din nou regatul dac, după ce a aflat vestea sinuciderii lui Longinus. Armata romană a trecut cu uşurinţă la nord de Dunăre, folosindu-se de podul de la Drobeta construit după 102, recucerind apoi cetăţile care reintraseră sub stăpânirea dacilor. Reşedinţa lui Decebal fost asediată şi jefuită. Regele a ieşit din încercuire cu gândul să reziste în altă regiune, mai îndepărtată, dar a fost ajuns de către trupele romane. Decebal s-a sinucis pentru a nu cădea prizonier. Capul său a fost tăiat de către către un ofiţer roman care l-a adus lui Traian, fiind ulterior trimis la Roma, împreună cu miile de prizonieri.

Aşa se încheia domnia de două decenii a unuia dintre cei mai redutabili adversari ai romanilor, admirat chiar de către aceştia. În istorie, Decebal a rămas unul dintre cei mai importanţi conducători militari şi politici ai populaţiilor neromane din Europa antică. El a reuşit să îmbine cu dibăcie armele războiului cu cele ale diplomaţiei în scopul menţinerii independenţei şi capacităţii militare a regatului său, în confruntarea cu Imperiul Roman care se afla la apogeul puterii sale. Înfrângerea sa a fost cauzată de disproporţia de forţe (din punct de vedere nu doar cantitativ, ci şi calitativ), precum şi de trecerea de partea inamicului a unora dintre nobilii daci, care reprezentau o grupare filo-romană.

PRELUAT DIN CARTEA „100 DE PERSONALITĂŢI MILITARE ALE LUMII“

Români, treziți-vă! Țara este în pericol!

IDENTITATE, SUVERANITATE ŞI UNITATE NAŢIONALĂ

Apelul unor academicieni români, Către Poporul Român, Către instituţiile Statului Român,

Având în vedere poziția Academiei Române, de instituție identitară fundamentală, aflată de un secol și jumătate în serviciul Națiunii Române, semnatarii acestui Apel, îngrijorați de evoluțiile interne și internaționale din ultimele decenii, caracterizate printr-o continuă și alarmantă încercare de erodare a identității, suveranității și unității naționale a României, cu multe acțiuni plasate sub semnul globalismului nivelator sau al unei exagerate „corectitudini politice", dar și cu multe acțiuni îndreptate direct împotriva Statului și Poporului Român (rescrierea tendențioasă, lacunară sau chiar mistificatoare a istoriei, denigrarea simbolurilor naționale, subminarea valorilor și instituțiilor fundamentale, sabotarea viitorului, dezmoștenirea generațiilor care vin după noi prin vânzarea pământului, a resurselor solului și subsolului, prin defrișări masive, prin înstrăinarea sau falimentarea unităților economice, prin degradarea învățământului și a sistemului sanitar, prin politizarea excesivă a tuturor subsistemelor statului și societății, ceea ce are ca efect deprofesionalizarea, confuzia valorilor, corupția, lipsa de eficiență, apariția unor tensiuni sociale), preocupați în mod deosebit de încercările recurente de „regionalizare" a României sau de crearea de enclave autonome pe baze etnice, contrare Constituției României și tendințelor de integrare europeană, total neproductive din punct de vedere economic, social, al calității vieții în aceste zone, ne exprimăm ferm împotriva tuturor acestor acțiuni, ne pronunțăm cu tărie în favoarea identității, suveranității și unității naționale, solicităm instituțiilor abilitate ale Statului Român, de la toate nivelurile, să vegheze și să acționeze pentru a preveni, pentru a contracara și, atunci când se încalcă legea, pentru a pedepsi toate diversiunile și agresiunile la adresa identității, suveranității și unității naționale a României și a stabilității statului de drept. Chemăm alături de noi, în acest demers, întregul popor român, pe toți locuitorii acestui pământ, ne adresăm în particular intelectualilor, invitându-i să fie exemplu de înțelepciune și de patriotism, ne adresăm oamenilor politici, invitându-i să conlucreze cu responsabilitate și patriotism pentru binele României, cu atât mai mult cu cât ne aflăm în preajma sărbătoririi Centenarului Marii Uniri, a centenarului aducerii împreună a tuturor provinciilor românești, eveniment pe care poporul român l-a așteptat, pentru care a suferit, a lucrat și a luptat atâtea veacuri și pe care l-a realizat cu atâtea jertfe. Să ne cinstim eroii, să fim la înălțimea lor, lăsând generațiilor următoare, tuturor locuitorilor României, o țară unită, suverană, cu dragoste pentru trecut și pentru cultura sa, cu respect de sine, stăpână pe pământul său, educată și prosperă, o țară a Europei Unite, dar cu identitate proprie, românească. Așa să ne judece viitorul!

Inițiat de academicienii Victor Voicu, Ioan-Aurel Pop, Gheorghe Păun și semnat de peste 80 de membri ai Academiei Române

NOTĂ: Jurământul față de țară depus de membrii Asociației Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere din Armele Transmisiuni, Informatică și Război Electronic, ne determină pe noi, să sprijinim necondiționat apelul inițiat de domnii academicieni, Victor Voicu, Gheorghe Păun și Ioan-Aurel Pop și semnat de un număr de peste 80 membrii ai Academiei Române, apel - avertisment adresat poporului român și instituțiilor fundamentale ale statului român. Acest lucru este determinat de situația gravă în care se află statul român în prezent, România aflându-se în pericol de dezmembrare ca stat! General Maior (r) Ing. Ionel DUMITRESCU-Preşedintele Asociației Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere din armele Transimisuni, Informatică și Război Electronic

8 FEBRUARIE 2017

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 342 DIN 20 FEBRUARIE - 6 MARTIE 2017

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „JURNAL DE ARGEŞ“

Noi abuzuri ale Cartelului de la Mărăcineni ies la iveală

Noi şi noi nereguli şi abuzuri grave ies la iveală după ce foarte mulţi oameni din Argeş şi din ţară au aflat din Jurnalul de Argeş despre neregulile pe bandă rulantă comise de Cartelul de la Mărăcineni. Asta după ce Jurnalul de Argeş a prezentat în mai multe articole dezvăluirile făcute de Viorel Bolovan, administrator la o firmă fantomă în spatele căreia s-a aflat controversatul om de afaceri Stelică Crăciun din Mărăcineni şi cumnatul său, Nicolae Dascălu, actual Primar de Mărăcineni. Bolovan ne-a prezentat în cele mai mici detalii denunţul pe care l-a trimis Laurei Codruţa Kovesi, procurorul şef DNA, în legătură cu afacerile lui Crăciun, cu ale cumnatului acestuia, primarul Nicolae Dascălu de la Mărăcineni, precum şi cu firma Amfora a omului de afaceri George Dumitrescu.

Bratu zice că numirea lui la şefia Vilei Florica este o promovare

Consilierul Judeţean Gabriel Bratu a lăsat şefia Centrului Cultural Mioveni pentru leagănul Brătienilor de la Vila Florica. Luni, 18 septembrie, fostul inspector şcolar general a fost instalat la şefia Centrului de Cultură Brătianu de la Ştefăneşti.

ISABELA MOICEANU

Ziarul „OBIECTIV DE ARGEŞ“

Elevii l-au huiduit pe senatorul Marin, la începerea anului şcolar

Singurul parlamentar ce a participat la festivieţile dedicate deschiderii noului an şcolar a fost senatorul Gheorghe Marin. Ziua de 11 septembrie a fost una cu ghinion pentru parlamentar. La primul liceu, unde s-a alăturat autorităţilor locale, profesoara care a deschis festivitatea l-a prezentat ca fiind reprezentantul Guvernului României, senatorul Marin amuţind când a auzit aceste afirmaţii. După câteva minute, senatorul Marin a schimbat locaţia, unde a avut o mare surpriză! A fost huiduit de elevi atunci când a fost prezentat de către directorul Radu George al Colegiului Naţional "Carol I iar atunci când a ţinut discursul nici măcar nu a fost ascultat creându-se forfotă printre elevi şi profesori.

DANIELA BLUM

Dosarul Pendiuc - amânat. Se aşteaptă expertizele!

Dosarul Publitrans în care Tudor Pendiuc, fostul primar al Piteştiului este judecat pentru mai multe capete de acuzare între care abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave şi în formă continuată şi luare de mită este amânat de la un termen la altul. Magistraţii au aprobat efectuarea a două expertize, una contabilă şi una pe achiziţii, dar de la accest termen, cele două rapoarte întârzâie să apară. Astfel, judecătorii sunt nevoiţi să dea termene peste termene.

ALEX VLAD

Ziarul „ANCHETA“

Ion Georgescu le dă o veste bună edililor:

Din 2018, guvernul alocă tuturor primăriilor banii de salarii

În ultimele săptămâni, din ce în ce mai mulţi primari au recunoscut că, din cauza majorărilor salariale din vară, mai au puţin şi ajung la fundul sacului, aşteptând cu mâna întinsă către alte entităţi ale statului să le rezolve problema. Şi asta pentru că, la momentul la care au fost întocmite bugetele, inclusiv bugetul de salarii, funcţionarii din primării nici nu visau la lefurile de lux cu care au fost cadorisiţi prin legea salarizării unice. Din informaţiile noastre, deja au început să se plângă de faptul că termină banii de salarii mai devreme de sfârşitul anului şi unii primari din Argeş. În acest context, contactat de către redactorii "Ancheta", Ion Georgescu, primar al oraşului Mioveni, dar şi secretar general al PSD Argeş, partid din care fac parte cel mai mulţi edili din judeţ, ne-a declarat că nu crede că la nivelul judeţului nostru vor fi probleme mari cu asigurarea salariilor în primării, cu atât mai mult, cu cât vine şi cu o informaţie menită să mai alunge din temerile primarilor ceva mai strâmtoraţi: "Primarii întotdeauna vor bani, chiar şi când au. Consider că aceştia şi-au făcut totuşi nişte calcule, nu au mărit salariile fără să aibă resurse. Dacă au făcut acest lucru fără resurse bugetare, este treaba lor. Guvernul nu i-a obligat să mărească salariile, ci doar le-a dat această posibilitate, aplicarea creşterii fiind lăsată la latitudinea fiecărui primar, în funcţie de banii pe care îi are, cu 30%, 50% sau 70%. Totuşi am şi o veste bună: de la începutul anului 2018, fiecare primărie va primi de la guvern un fond de funcţionare în care vor fi prinşi şi banii de salarii", ne-a declarat Ion Georgescu.

ALIN MORARU

Ziarul „ARGEŞUL“

Bratu îşi pierde mandatul de consilier judeţean

Aşa cum v-am informat, consilierul judeţean PSD Gabriel Bratu a fost numit director interimar al Centrului de Cultură "Brătianu" de la Vila "Florica" din Ştefăneşti, în condiţiile în care până acum a condus Centrul Cultural Educativ Mioveni. Abia reintrat în Consiliul Judeţean, social-democratul îşi va pierde mandatul, deoarece Centrul de Cultură "Brătianu" se află în subordinea CJ şi, deci, şi Bratu ar fi incompatibil. Timp de 120 de zile, cât va dura interimatul, Bratu are o misiune dificilă: de a readuce pe linia de plutire o instituţie emblematică, dar care a avut de suferit mult din cauza situaţiei juridice a clădirii şi a terenurilor Brătienilor care au fost retrocedate. În acest răstimp, însă, s-ar putea produce una dintre cele mai aşteptate tranzacţii din mediul cultural argeşean: achiziţionarea de către Ministerul Culturii a Vilei "Florica" (1,3 milioane euro fără TVA este preţul estimativ) şi revigorarea, astfel, a activităţii Centrului Cultural "Brătianu", mai ales că la anul au loc ample manifestări generate de Centenarul Marii Uniri. Dar să nu ne grăbim cu astfel de afirmaţii...

Ziarul „ANCHETA“

Primarul PSD Ion Dumitru a răbufnit din nou:

Minţim pentru oameni care nu merită să spele pe jos la partid! Luăm hotărâri împotriva tuturor, din interes personal!

Cine l-a supărat pe duce?

Mesajul postat pe pagina personală în cursul dimineţii de duminică, 17 septembrie, este unul dintre cele mai sumbre, fiind un semn clar că alesul public local s-a izbit undeva, recent, de o reacţie dură a celor din jur sau a fost părtaş la vreo mare dezamăgire. La câteva ore după postare, contactat de redactorii "Ancheta", ducele de Albota a elucidat misterul şi a devoalat motivul supărării sale. Astfel, se pare că cel care l-a supărat atât de tare pe primarul Ion Dumitru este colegul său de la Bascov, Gheorghe Stancu, despre care susţine că, împreună cu Gheorghiţă Boţârcă de la Topoloveni l-a pus pe Eugen Dulică director la Direcţia Agricolă, peste capul celorlalţi pesedişti. „L-a înscris în partid pe Dulică şi îl susţine la conducerea Direcţiei Agricole. Până acum trei luni a plătit cotizaţie la PNL şi acum se transformă în PSD-ist. Mi-e scârbă! Nu are PSD un om să pună?! Dacă nu are, aduce un apolitic, nu o jagardea! Ce interes ai?! Acum 5 ani a ieşit în curte la Direcţie şi a zis: «Fir-aţi ai dracu' de Ciumă Roşie!».", ne-a declarat primarul Ion Dumitru.

(urmare din pagina 11)

sârbe. Facem mențiunea că zona de acțiune, de pătrundere a Armatei Române în Transilvania a revenit armatei a doua, condusă de Generalul Averescu, care a început ofensiva pe trei direcții: spre Predeal prin Sinaia, spre Sinaia prin Moroieni și în Runcu prin Pasul Leaota unde se afla un pichet de graniță românesc și altul austro-ungar.

Dorim să precizăm în aceste momente, când dezvelim unul dintre cele mai importante monumente construite după 100 de ani de la marile lupte din august-septembrie 1917 de la Mărăști, Mărășești și Oituz că generațiile viitoare nu-i vor uita niciodată pe cei care au făcut jertfa supremă și aici la Runcu, sau în apropierea celorlalte localități. De asemeni, tot în aceste momente trebuie să amintim patriotismul Consiliului de Coroană și al Regelui Ferdinand din care au făcut parte membrii cabinetului condus de I.C. Brătianu. La acest Consiliu de Coroană, pentru prima dată au fost invitați pentru a dovedi consensul politic necesar și unii oameni politici de prestigiu precum: Președintele Camerei, Vicepreședintele Senatului, foști prim-miniștri: Rosetti, Carp, Maiorescu, dar și șefii partidelor de opoziție: Filipescu, Tache Ionescu, Marghiloman și alții care au sprijinit fără rezerve Decizia luată de Consiliul de Coroană privind declanșarea războiului.

STIMAȚI CETĂȚENI,

Evenimentul de astăzi, organizat după 100 de ani de la începerea Primului Război Mondial, la inițiativa unui primar al satului românesc tradițional, cum este Runcu, care a venit în fața dumneavoastră îmbrăcat în straiul popular românesc, cum erau toți primarii în perioada declanșării războiului, reprezintă un eveniment de respect față de Armata Română. De asemenea nu trebuie să uităm faptul că de la Decebal și până în prezent, în toate situațiile grele în care s-a aflat poporul român, acesta a avut întotdeauna în frunte **„brațul înarmat“** reprezentat de Armata Națională și de Biserica Ortodoxă care a fost prezentă prin preoți până în primele linii ale fronturilor.

Totodată, adunarea de astăzi și dezvelirea acestui monument trebuie să constituie un moment important, chiar solem, prin care cetățenii României, fără deosebire de etnie sau pe ce meleaguri se află, să manifeste unitate de neam și țară. România are nevoie în prezent, mai mult ca oricând, de unitate, de patriotism și de respect față de valorile tradiționale milenare ale neamului românesc, valori care se pierd în negura timpurilor.

DUMITRU BOȚILĂ

